

Ochiul magic

NR. 29 / 2025

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

DIRECTOR, prof. înv. primar FLORENTINA CRISTINA EPURE

DIRECTOR adj., prof. dr. VIOLETA MĂZĂROAIE

COORDONATOR:

Prof. dr. GABRIELA CIOBANU

REDACTORI:

PROF. VALENTIN POPA

PROF. CORINA MIHAIELA BOBOC

PROF. ANAMARIA BĂLĂOIU

PROF. ÎNV. PRIMAR DANIELA CÎMPANU

PROF. ÎNV. IONELA CONSTANDACHE

PROF. IONEL FĂȘIE

COLECTIVUL DE REDACȚIE AL ELEVILOR:

MIRCEA AMALIA ELENA

POPA IANIS ȘTEFAN

COSTEA SARA IOANA

BUȘILĂ MARIA ALEXIA

PENU GABRIELA

DINU ARIANA ȘTEFANIA

GHEORGHITĂ ȘTEFAN

POPA FILIP CRISTIAN

OCHIUL MAGIC NR. 29/2025

Revista bianuală a Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”

ISSN 2068-2115

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

Telefon/Fax 0236414095

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com

Implicare, dăruire, succes

Din sumar:

Concursul „Daruri pentru Moș Crăciun” / 3

***Școala Gimnazială „Dan Barbilian”-
o instituție de învățământ de nivel European / 4***

***Cu ei ne mândrim.
Rezultate la etapa județeană a olimpiadelor școlare / 4***

Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață” / 6

De la pasiune la performanță / 7

Sport, dietă, o rețetă / 8

Matematica în viziunea elevilor / 9

Luna pădurii / 10

Caravana francofoniei / 11

Iașul de ieri și de azi / 13

***Strategii didactice diversificate și securitatea
cibernetică în era digital / 15***

Dragi cititori ai revistei școlii noastre,

Sunt extrem de încântată să vă prezint cel mai recent număr al revistei noastre școlare. Această publicație este o dovadă vie a creativității, a dedicării și a spiritului de colaborare care definește comunitatea noastră educațională.

O revistă școlară nu este doar o colecție de articole și imagini, este o oglindă a vieții noastre școlare, un spațiu în care ideile prind contur, talentele sunt recunoscute și vocile noastre, ale tuturor, sunt auzite. Prin intermediul paginilor sale, avem ocazia să explorăm diverse perspective, să învățăm unii de la alții și să ne conectăm într-un mod profund și semnificativ. Aici veți găsi povești scrise de elevi, știri despre evenimentele din școală, interviuri cu elevi, precum și articole despre subiecte care ne pasionează pe toți.

Vă încurajez pe toți să lecturați cu atenție fiecare pagină, să vă bucurați de conținut și să fiți mândri de ceea ce am realizat împreună. Această revistă este un simbol al eforturilor noastre comune și un instrument valoros de învățare și de inspirație. Felicit toți elevii care au contribuit cu articole, povești, poezii sau desene, demonstrând un talent remarcabil și o pasiune autentică pentru comunicare, și vă încurajăm, ca în viitor, să participați și voi, cititorii. Fie că aveți o poveste de împărtășit, o idee pentru un articol sau pur și simplu un feedback, suntem deschiși la sugestiile voastre.

Sper ca această ediție să vă aducă bucurie și să vă inspire să visați, să creați și să excelați în continuare.

Cu cele mai bune gânduri,

Director, prof. FLORENTINA CRISTINA EPURE

CONCURSUL „DARURI PENTRU MOȘ CRĂCIUN”

Ediția a VIII-a, 2025

inclus în Calendarul proiectelor de educație extrașcolară regionale și interjudetene fără finanțare,
Poziția 928

Crăciunul, sărbătorit pe 25 decembrie, este una dintre cele mai importante sărbători creștine, comemorând venirea pe lume a Mântuitorului. Dincolo de semnificația religioasă profundă, Crăciunul a devenit o sărbătoare cu o bogată încărcătură culturală și socială. Această sărbătoare aduce un sentiment de bucurie, pace și speranță în sufletele oamenilor. Obiceiul de a oferi și primi cadouri simbolizează darurile aduse pruncului Iisus de către magi și spiritul de generozitate creștin.

Concursul multidisciplinar „Daruri pentru Moș Crăciun”, continuă tradiția aceasta într-un mod inedit și creativ, transformându-i pe cei mici, din beneficiari ai cadourilor în spiriduși dibaci care îl ajută pe Moș Crăciun în confecționarea darurilor deosebite. Ajuns la ediția a VIII-a a concursul s-a derulat în perioada octombrie 2024 - februarie 2025 și a întrunit aproximativ 400 de participanți din 80 de instituții de învățământ din țară.

Felicităm concurenții pentru munca deosebită depusă în realizarea lucrărilor. Elevii noștri au concurat cu creații deosebite, acest fapt fiind evidențiat de rezultatele frumoase obținute.

Prof. dr. GABRIELA CIOBANU

PREMIUL	NUME ELEV	CLASA	SECȚIUNEA
PREMIUL I	Brașoveanu Gabriela	II	Spiridușii moșului
PREMIUL I	Hâncu Daria Maria	IV	Poveste de Crăciun
PREMIUL I	Răileanu Ema Rebeca	IV	Poveste de Crăciun
PREMIUL I	Zontea Sofia Maria	IV	Colindători
PREMIUL I	Culachi Natalia	IV	Colindători
PREMIUL I	Ignat Maria Anastasia	IV	Spiridușii moșului
PREMIUL I	Bușilă Maria Alexia	V	Poveste de Crăciun
PREMIUL I	Petrea Diana Cristina	V	Colindători
PREMIUL I	Dumitru Raisa	V	Spiridușii moșului
PREMIUL I	Ciorăță Răzvan Florin	VII	Poveste de Crăciun
PREMIUL I	Sîmbotin Sara Maria	VII	Spiridușii moșului
PREMIUL II	Desis Luca Gabriel	P	Spiridușii moșului
PREMIUL II	Ungureanu Antonia	I	Spiridușii moșului
PREMIUL II	Gafton Marius	I	Spiridușii moșului
PREMIUL II	Dimofte Gabriel	II	Spiridușii moșului
PREMIUL II	Avram Iulia	II	Spiridușii moșului
PREMIUL II	Ene Gabriela Ruxandra	IV	Poveste de Crăciun
PREMIUL II	Chiscop Ana Maria	IV	Poveste de Crăciun
PREMIUL II	Șelaru Giulia Elena	IV	Colindători
PREMIUL II	Basalic Alexia	V	Poveste de Crăciun
PREMIUL II	Zgherea Ștefania	V	Poveste de Crăciun
PREMIUL II	Bobocșa Rareș Matei	V	Spiridușii moșului
PREMIUL II	Gheonea Ștefania	VII	Poveste de Crăciun
PREMIUL II	Fotache Alessia	VII	Poveste de Crăciun
PREMIUL II	Ivan Maria	VII	Spiridușii moșului
PREMIUL III	Coriciuc Alexandra	P	Spiridușii moșului
PREMIUL III	Nechita Anays	II	Spiridușii moșului
PREMIUL III	Penu Cristina	II	Spiridușii moșului
PREMIUL III	Petrea Rareș Teodor	IV	Poveste de Crăciun
PREMIUL III	Palade Adriana	IV	Poveste de Crăciun
PREMIUL III	Porojan Matei	IV	Colindători
PREMIUL III	Alexandru Alessia	V	Poveste de Crăciun
PREMIUL III	Izvoranu Antonia	V	Poveste de Crăciun
MENȚIUNE	Cioclu David	I	Poveste de Crăciun
MENȚIUNE	Cojocar Ana Isabella	IV	Colindători
MENȚIUNE	Lionte Albert	IV	Spiridușii moșului

Școala Gimnazială „Dan Barbilian” – o instituție de învățământ de nivel european

eTwinning este o inițiativă finanțată de Uniunea Europeană, parte a programului Erasmus+, care oferă o platformă online gratuită și sigură pentru colaborarea școlilor din Europa.

eTwinning este o comunitate online pentru școli. Permite profesorilor și elevilor din diferite țări să colaboreze la proiecte comune, să facă schimb de idei și bune practici și să își dezvolte abilitățile profesionale. Prin intermediul platformei eTwinning, profesorii se pot conecta cu colegi din alte țări, pot forma parteneriate și pot dezvolta proiecte educaționale în orice disciplină școlară. Comunicarea și colaborarea se realizează prin instrumente online diverse, cum ar fi forumuri, videoconferințe și un spațiu virtual de lucru numit TwinSpace.

eTwinning reprezintă o oportunitate valoroasă pentru școli de a se deschide către Europa, de a inova în procesul de predare-învățare și de a oferi elevilor experiențe educaționale unice. De aceea școala noastră desfășoară anual astfel de proiecte internaționale. În urma succesului avut de proiectele desfășurate de școala noastră, proiecte care au obținut certificatul de calitate, Școala Gimnazială „Dan Barbilian” a primit și anul acesta statutul de școală eTwinning.

Prof. VIOLETA MĂZĂROAIE ȘI PROF. ÎNV. PRIMAR FLORENTINA CRISTINA EPURE

Cu ei ne mândrim

Ca în fiecare an sub patronajul Ministerului Educației se desfășoară olimpiadele școlare la diferite materii din programa școlară pentru gimnaziu.

Încununăm azi efortul multor ore de pregătire, învățare și dedicare în urma cărora elevii și profesorii lor au obținut rezultatele maxime la nivel de județ. Elevii școlii noastre calificați la etapele naționale ale olimpiadelor sunt:

Mircea Amalia-Elena, clasa a VI-a B, calificată la etapa națională a *Olimpiadei de limba română „Lectura ca abilitate de viață”*, concurs la care a obținut **premiul special**. (prof. coordonator Gabriela Ciobanu);

Lupu Ioana Anastasia, clasa a VII-a B, calificată la etapa națională a *Olimpiadei de educație tehnologică și abilități practice* (prof. coordonator Ionela Modiga);

Popa Ianis-Ștefan, clasa a VI-a B, calificat la etapa națională a *Olimpiadei de geografie „Terra”*, (prof. coordonator Zaharia Zoica);

Matei Andreea de la clasa a VIII-a A, calificată la **Concursul de biologie „G. E. Palade”** (prof. coordonator Petrea Simona).

Ne bucurăm să fim școala gimnazială cu patru calificări la etapele naționale ale olimpiadelor școlare. Îi felicităm pe elevii noștri pentru aceste rezultate deosebite!

Rezultate la etapa județeană a olimpiadelor școlare

NUMELE ELEVILOR	CLASA	PREMIUL	NUMELE OLIMPIADELOR	PROFESORI COORDONATORI
Mircea Amalia Elena	VI	I	Olimpiada națională <i>Lectura ca abilitate de viață</i>	Ciobanu Gabriela
Popa Ianis Ștefan	VI	I	Concursul național de geografie <i>Terra – mica olimpiadă de geografie</i>	Zaharia Zoica
Matei Andreea	VIII	I	Olimpiada națională de biologie <i>George Emil Palade</i>	Petrea Simona
Lupu Ioana Anastasia	VII	I	Olimpiada națională de educație tehnologică și aplicații practice	Modiga Ionela
Penu Gabriela	VI	II	Olimpiada națională de educație tehnologică și aplicații practice	Modiga Ionela
Cristian Miruna Gabriela	VII	III	Olimpiada națională de limba franceză	Măzăroaie Violeta
Mircea Amalia Elena	VI	Mențiune	Olimpiada națională de limba și literatura română	Ciobanu Gabriela
Matei Andreea	VIII	Mențiune	Olimpiada națională <i>Lectura ca abilitate de viață</i>	Cristea Mariana
Cristian Miruna Gabriela	VII	Mențiune	Olimpiada națională <i>Lectura ca abilitate de viață</i>	Cristea Mariana
Bădeanu Darius Ștefan	VI	Mențiune	Olimpiada interdisciplinară <i>Cultură și spiritualitate românească</i>	Neacșu Simona Fășie Ionel
Gheorghiță Mihaela Diana	VII	Mențiune	Olimpiada interdisciplinară <i>Cultură și spiritualitate românească</i>	Cristea mariana Penu Mihaela
Gheorghiță Ștefan	VI	Mențiune	Olimpiada interdisciplinară <i>Cultură și spiritualitate românească</i>	Ciobanu Gabriela Fășie Ionel
Popa Ianis Ștefan	VI	Mențiune	Olimpiada interdisciplinară <i>Cultură și spiritualitate românească</i>	Ciobanu Gabriela Fășie Ionel
Păduraru Andreea Sabrina	VII	Mențiune	Olimpiada interdisciplinară <i>Cultură și spiritualitate românească</i>	Cristea mariana Penu Mihaela
Dumitru Arsene Brianna	VIII	Mențiune	Olimpiada națională de limba franceză	Măzăroaie Violeta
Roman Ștefania Elena	VII	Mențiune	Olimpiada națională de educație tehnologică și aplicații practice	Modiga Ionela

Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață”

Când afli că te-ai calificat la etapa națională a unei olimpiade simți că munca ta este, în sfârșit, recunoscută. Este greu, într-adevăr, iar fiecare etapă a unei olimpiade te face să treci prin mai multe stări: teamă, emoții, bucurie, nerăbdare. După ce ai trecut de etapa județeană, care nu este foarte ușoară, începe pregătirea pentru etapa națională.

Etapa națională a Olimpiadei „Lectura ca abilitate de viață” a avut loc la Craiova, în perioada 8 – 11 mai. Drumul cu mașina a fost lung, dar plăcut, deoarece mi-a dat ocazia să mă adun și să mă liniștesc. Craiova este un oraș mare și frumos. Era pentru prima dată când îl vizitam. În prima seară a avut loc festivitatea de deschidere. Sala a fost plină de copii cu aceeași pasiune ca a mea: lectura. Toată lumea a fost foarte draguță și ne-a încurajat. Ni s-a explicat încă o dată cum va trebui să procedăm la probe și ni s-a urât succes pentru zilele următoare.

În prima zi de examinare a fost proba scrisă. Cu emoții mari și cu pixul în mână, am pășit ușor în sală. Am răspuns la fiecare întrebare, am făcut compunerile, am verificat lucrarea și am predat-o supraveghetorilor. Când am ieșit afară, am răsuflat ușurată, am privit în jur și am fost lovită, dintr-odată de o mulțime de întrebări: *Cum a fost?*

Ce text ați avut? A fost greu?... Am răspuns la toate cu inima plină de speranță. Știam că a fost bine. Primul hop trecuse, dar urma proba mai grea pentru mine – proba orală. Seara ne-am petrecut-o la Teatrul Național „Marin Sorescu”, la o întâlnire cu scriitorii locali și apoi am văzut piesa de teatru „Țara lui Gufi”.

Următoarea zi a fost cea care mi-a pus la încercare răbdarea și emoțiile - proba orală. Mereu mi-a fost frică de vorbitul în public. Acum trebuia să răspund la întrebări legate de cartea „Mi-a rămas dulapul mic” scrisă de Simona Sava. Cartea ne-a fost dată cu mult înainte de olimpiadă, deci am avut timp să o studiez. Cu toate astea, seara dinaintea probei am răsfoit din nou paginile cărții în speranța că îmi voi aduce aminte toate detaliile.

Am intrat temătoare în sală și am extras un subiect. Erau două cerințe. M-am adunat, am respirat adânc, ideile mi-au venit cursiv și teama mea a dispărut. Am răspuns încrezătoare, m-am exprimat liber și se pare că răspunsurile mele au fost apreciate. Seara ne-am relaxat la un concert la Filarmonică, iar apoi am sărbătorit cu toții la restaurant.

Nu am fost cea mai bună, dar am câștigat un premiu special cu cele 89 de puncte obținute. Cel mai mult în toată aventura mea la Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață” contează experiența. Mi-am făcut prieteni noi, atât din Galați, cât și din alte județe, am vizitat un oraș nou, mi-am depășit teama de vorbit în public. Tot ceea ce am câștigat depășește cu mult orice diplomă sau premiu obținut.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a VI-a B

De la pasiune la performanță

Pentru mine geografia este o pasiune care a prins rădăcini în sufletul meu de mic copil. Mă fascinau hărțile colorate, sistemul solar și mediul de viață al plantelor și animalelor. Pe parcurs, am descoperit că geografia este o materie mult mai complexă, ceea ce mi-a stârnit și mai mult curiozitatea. Astfel încât orele de geografie sunt piese de puzzle care mă fac să înțeleg mai bine cum funcționează lumea în care trăim.

Când a venit timpul olimpiadei de geografie, nu am ezitat să particip. Cu ajutorul doamnei profesor Zoica Zaharia, am reușit să obțin primul loc la etapa județeană. Apoi a urmat etapa națională, unde am avut mari emoții. Pentru mine a fost ceva inedit fiindcă s-a desfășurat pe o platformă electronică concepută special pentru acest concurs. Am simțit că este momentul să pun în practică tot ce știu, tot ce am acumulat până atunci. Deși am muncit mult și m-am pregătit intens, rezultatul final a fost un premiu special. La început, am simțit o ușoară dezamăgire, dar apoi am realizat că acest premiu nu este un eșec, ci o încurajare. El mi-a confirmat că sunt pe drumul cel bun, dar că mai am multe de învățat pentru a ajunge acolo unde îmi doresc. Olimpiada mi-a oferit o lecție importantă: performanța vine în timp, cu răbdare, perseverență și dorință de a deveni mai bun.

Îi mulțumesc doamnei profesor pentru tot sprijinul, pentru cunoștințele pe care mi le-a oferit în pregătirea pentru olimpiadă! Chiar dacă nu am ajuns pe podium, am câștigat ceva mai valoros: dorința de a merge mai departe, de a învăța mai mult și de a deveni, într-o zi, cu adevărat bun la ceea ce iubesc — geografia.

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a VI-a B

Concursul „Prietenii pompierilor”

La faza județeană a **Concursului „Prietenii Pompierilor”**, desfășurat pe Stadionul Dunărea Galați, echipa școlii noastre coordonată de prof. Gabriela Mihalache, a obținut, anul acesta, locul al patrulea.

Olimpiada gimnaziilor ONSS

La Olimpiada gimnaziilor ONSS, etapa județeană, elevul Darius Balaban din clasa a III-a A a obținut locul II la primar-atletism, proba de rezistență.

Sport, dietă, o rețetă

Trăim într-o lume în care ritmul alert ne provoacă adesea să neglijăm pilonii esențiali ai unei vieți sănătoase: mișcarea și alimentația corectă. Proiectul de față, intitulat „Sport, dietă, o rețetă”, este centrat pe dezvoltarea sportului școlar și însușirea unui stil de viață sănătos printr-un program de activități de inițiere în tainele gastronomiei, în cunoașterea importanței igienei personale și a jocurilor de mișcare, desfășurate în școala noastră, sub coordonarea profesorului de educație fizică, a doamnei asistente și a profesorilor învățători Perjeru Vasilica, Constandache Ionela, Câmpanu Daniela, Tudose Carmen, Epure Florentina Cristina, Cristea Simona și Banciu Valentina, pe o perioadă de două luni. Activitățile tematice au fost următoarele:

1. *Omul este ceea ce mănâncă* - activitate de diseminare și promovare a unui stil de viață sănătos, organizată de prof. Mihalache Gabriela și de asistenta medicală Capitanopol Mioara. Activitatea a avut ca scop formarea/consolidarea deprinderilor de alimentație sănătoasă și a fost structurată pe trei componente: prezentarea unor materiale privind importanța alimentației sănătoase și a practicării unui sport; realizarea de către echipele participante a unor desene/postere/referate; expoziție culinară.

2. *Minte sănătoasă în corp sănătos* - jocuri, ștafete și concursuri.

3. *Curățenia este mama sănătății* - activitate de conștientizare a rolului pe care îl are igiena în viața personală cotidiană.

Matematica în viziunea elevilor

Matematica este adesea percepută de elevi ca o știință abstractă, dificil de înțeles. Această percepție este influențată de ideea, devenită aproape proverbială, că „matematica este o disciplină fixă”. Totuși, această afirmație este eronată, deoarece matematica oferă numeroase metode variate de rezolvare a problemelor. Această diversitate poate transforma studiul matematicii într-o experiență creativă și captivantă.

În clasă, profesorii folosesc frecvent exemplificarea euristică pentru a ghida elevii către soluții optime. Acest demers are rolul de a introduce noțiuni noi și de a orienta elevii în procesul de rezolvare. Totuși, este esențial ca elevii să fie încurajați să descopere și variante proprii de soluționare, atât timp cât acestea respectă principiile logice și raționamentele corecte.

Matematica este o disciplină elegantă, caracterizată de soluții concise și armonioase. Adesea, simplificarea soluțiilor este esențială pentru a evidenția frumusețea acestei științe. Autorii de probleme școlare au urmărit, de-a lungul timpului, să ofere exerciții care să conducă la rezultate cât mai simple, preferabil numere naturale. În cazul în care rezultatul obținut este complex, este important ca elevii să verifice corectitudinea acestuia, deoarece poate indica o eroare în raționament.

Un alt aspect care creează dificultăți elevilor este geometria, percepută frecvent ca fiind mai

complicată decât algebra. Aceasta se datorează, în principal, dificultăților în utilizarea instrumentelor geometrice și în aplicarea demonstrațiilor bazate pe ipoteze și axiome. Profesorul are un rol esențial în identificarea lacunelor teoretice și în crearea unor legături între elementele geometrice și obiecte familiare din viața cotidiană.

Oferirea unui cadru larg de înțelegere a conceptelor matematice contribuie semnificativ la dezvoltarea interesului pentru această disciplină. Elevii care înțeleg logica matematicii și îi descoperă frumusețea vor avea mai multe șanse de succes în învățare.

Colțul micului matematician

Un melc pornește într-o dimineață pe un drum acoperit de ciuperci. La fiecare pas, el mănâncă un număr de ciuperci egal cu numărul pasului pe care îl face. Dacă la primul pas mănâncă o ciupercă, la al doilea pas mănâncă 2 ciuperci, iar la al treilea pas mănâncă 3 ciuperci.

Află câte ciuperci a mâncat melcul în 100 de pași.

$$\begin{aligned} \text{Rezolvare: } 1+2+3+\dots+100 &= (100+1) \times 100 : 2 = \\ &= 101 \times 100 : 2 = \\ &= 10100 : 2 = 5050 \end{aligned}$$

BĂDEANU DARIUS și IORDAN DAVID, clasa a VI-a A

Prof. GHEORGHÎĂ ADRIAN

Luna pădurii

După cum se știe, perioada 15 martie-15 aprilie este marcată în calendarul ecologic cu denumirea de „Luna Pădurii”, pentru a ne face conștienți de importanța esențială a pădurii pentru sănătatea mediului înconjurător. În această perioadă, de asemenea, se sărbătorește și „Ziua Internațională a Pădurii”, la 21 martie.

„Rădăcinile” acestor evenimente (că tot vorbim de copaci) sunt în secolul al XIX-lea, pe pământ american, când, în anul 1872 a avut loc „Sărbătoarea sădirii arborelui”, ca răspuns la exploatarea masivă a pădurilor din vestul S.U.A.

În România, acțiunea a debutat în 1902, la inițiativa ministrului Cultelor și Instrucției Publice, Spiru Haret.

De-a lungul anilor, elevii școlii noastre au marcat și ei acest eveniment, plantând puieți de copaci sau arbuști în curtea școlii. Deși, în prezent, spațiul disponibil este foarte limitat, totuși, nici în acest an, momentul nu a fost uitat. Astfel, în ziua de 7 aprilie, câțiva elevi de la clasa a VIII-a C au plantat 7 copăcei (doi corcoduși ornamentali, un nuc, doi puieți de tuya și un arbust ornamental Red Robin). Ulterior, ei au avut grijă de ei, udându-i săptămânal, ajutându-i să prindă rădăcini.

În desfășurarea acțiunii am fost ajutați de doamna administrator Lupu Luciea și de domnul Balica Victor, cărora le mulțumim pentru sprijinul acordat.

Prof. coordonator ZAHARIA ZOICA

Caravana francofoniei

Anul 2025 marchează o nouă ediție a *Caravanei francofoniei* pe meleaguri ieșene, un eveniment devenit deja o tradiție dragă pentru elevii de la Școala Gimnazială „Dan Barbilian” din Galați. Este o sărbătoare a limbii franceze, a culturii și a spiritului comunitar, o zi de voie bună și învățare pentru toți cei implicați, în special pentru elevii claselor cu program intensiv de franceză. Tradiția *Barbilienilor* de a celebra francofonia nu este doar un prilej de a exersa limba, ci și o oportunitate de a explora și de a se conecta cu moștenirea culturală bogată a orașului. Itinerariul acestei ediții promite întotdeauna o incursiune memorabilă prin locuri emblematice.

Punctul de plecare a fost, fără îndoială, *Grădina Botanică*. Aici, printre aranjamente florale și specii rare, elevii au putut descoperi frumusețea naturii și au putut folosi limba franceză pentru a descrie peisajele sau pentru a învăța despre biodiversitate.

Apoi, caravana s-a îndreptat spre *Muzeul Literaturii*, un loc unde ecourile vocilor marilor scriitori români se împletesc cu influențele francofone. Aici, elevii au avut ocazia să afle despre legăturile culturale dintre România și spațiul francofon, despre scriitori care au fost inspirați de cultura franceză și despre importanța literaturii în dezvoltarea personală.

Continuând periplusul cultural, *Muzeul Poeziei* este o destinație specială. Elevii au fost încurajați să citească, să recite versuri în limba franceză, explorând subtilitățile și muzicalitatea acestei limbi. Este un spațiu dedicat sensibilității și exprimării artistice, unde fiecare rimă și fiecare metaforă devin o lecție de limbă și cultură.

Un contrast interesant, dar la fel de relevant, l-a oferit vizita la *Muzeul Copilăriei din Epoca Comunismului*. Acest muzeu oferă o perspectivă unică asupra unei perioade distincte din istoria României, permițând elevilor să înțeleagă modul în care viața cotidiană era percepută și trăită.

Caravana francofoniei este mai mult decât un simplu eveniment educațional, este o sărbătoare a spiritului francofon, o dovadă a angajamentului școlii față de excelența în predarea limbii franceze. Este o zi plină de voie bună, de interacțiune și de descoperiri, consolidând nu doar cunoștințele lingvistice, ci și legăturile de prietenie și sentimentul de apartenență la comunitatea *Barbilienilor*. Această tradiție, reînnoită an de an, este o sursă de mândrie și o mărturie a valorilor pe care școala le promovează.

Franța - inima Europei

În inima lumii, sub cer parizian,
Se naște un vis etern și uman.
Cu pași de poveste și aer rafinat
Franța te cheamă cu dor luminat.

Prin viile-ntinse cu vin parfumat
Și brânzeturi fine cu gust elevat,
În satele calme, cu flori la ferești,
Trăiești bucuria în lucruri firești.

Franța e artă, e glas de vioară,
E modă, e film, e viață ușoară,
E clipa în care te simți fermecat,
Un colt de pământ de magie pătat.

DODU CĂTĂLINA

Detectivi la bibliotecă

Dincolo de jocul de-a detectivii, care fără îndoială a stârnit entuziasmul și curiozitatea, elevii clasei a VI-a B, sub îndrumarea doamnelor profesoare Anamaria Bălăoiu și Gabriela Ciobanu, au demonstrat o maturitate și un spirit civic demne de laudă. Promisiunea lor de a deveni voluntari ai bibliotecii școlare pentru reamenajarea colecțiilor reprezintă un gest cu o semnificație profundă. Această inițiativă transformă sala de lectură dintr-un spațiu pasiv într-unul dinamic, unde elevii devin agenți activi ai schimbării. Interacțiunea directă cu volumele, fie ele romane, manuale sau opere științifice, poate trezi curiozitatea pentru lectură și poate deschide noi orizonturi intelectuale.

Prof. ANAMARIA
BĂLĂOIU

Iașul de ieri și de azi

Într-o dimineată de primăvară, am plecat la Iași împreună cu doamna dirigintă și cu clasa mea, a VI-a B. După câteva ore de mers cu autocarul, am ajuns la prima destinație: Grădina Botanică. De la intrare am fost întâmpinată de un miros încântător de flori. În mijlocul aleii se afla un rondou plin cu plante multicolore care îți furau privirea. Am simțit că este primăvară. După ce am străbătut grădina am intrat în solariile cu plante exotice. Am vizitat încăperile care adăposteau specii diferite de copaci originari din zone îndepărtate ale Terrei. De la cactuși la palmieri, fiecare plantă te învăluia cu parfumul și cu frumusețea ei.

Grădina Botanică din Iași este un loc frumos care ne bucură prin culorile și mirosurile spectaculoase. Dacă voi mai avea ocazia, cu siguranță mă voi reîntoarce aici.

MIRCEA AMALIA ELENA

Serele Grădinii Botanice din Iași au o intrare gigantică, iar camerele sunt pline de iarbă verde și de copaci uriași, încât aveam impresia că mă aflu într-o junglă. În una dintre camere se aflau cactuși cât vedeai cu ochii. Mie îmi plac foarte mult aceste plante, deci le-am admirat cu foarte mare atenție. O

altă cameră adăpostea

plante carnivore, pe care m-am bucurat să le pot vedea în realitate. Aici am văzut o floră pe care nu credeam să o admir vreodată.

BALMUȘ DARIUS ANDREI

Dintre toate minunățiile vizitate la Iași Grădina Botanică este preferata mea. Cel mai mult mi-au plăcut serele în care creșteau plante din diferite clime, precum cea tropicală sau cea aridă. Dar asta nu înseamnă că peisajele și obiectivele aflate în aer liber m-au

dezamăgit, și acestea au fost superbe și m-au încântat în mod deosebit, chiar dacă la final s-a lăsat cu cu haine murdare de noroi. Asta nu a făcut decât ca experiența să fie mai memorabilă.

Grădina Botanică a fost un loc unde chiar am simțit o conexiune cu natura și cu darurile ei. Sper să revăd acest sanctuar al plantelor și în viitor.

POPA IANIS ȘTEFAN

În excursia la Iași am vizitat trei obiective turistice: Casa Muzeelor, Institutul Francez și Grădina Botanică. Vremea din Iași era ploioasă și cețoasă, așa că intrarea în Grădina Botanică părea un peisaj din filmele japoneze. Brazilii erau înalți și voluminoși, iar decorul realizat din diferite plante era extraordinar. Acolo exista și un solar împărțit în trei camere, dintre care cel mai mult mi-a plăcut camera care avea cactuși mici și mari, de toate formele. Am fost foarte uimită de frumusețea acestei grădini și abia aștept să mă reîntorc acolo.

TOMA MARIA IULIA

Camera preferată din Casa Muzeelor a fost cea cu pereții din cărți. Era frumoasă, iar cărțile numeroase m-au dus cu gândul la doamna profesoară de limba română. La etaj era amenajată o sală de clasă ca în vremea comunistă. Ceea ce m-a surprins au fost obiectele păstrate în cea mai bună condiție: băncile, catalogul cu notele elevilor din vremea aceea, uniforme.

Excursia mi-a plăcut foarte mult și aș vrea să pot da timpul înapoi și să mai experimentez încă o dată această excursie.

CHIRIȚĂ ALEXIA

Strategii didactice diversificate și securitatea cibernetică în era digitală

Pe 20 aprilie 2024, Școala Gimnazială „Dan Barbilian” din Galați a găzduit *Cercul metodic pentru informatică și TIC*, un eveniment esențial pentru cadrele didactice, axat pe tema „Strategii didactice diversificate la ora de informatică în contextul computerizării școlii românești”. Această întâlnire a subliniat nu doar importanța adaptării metodelor de predare la realitățile tehnologice actuale, ci și necesitatea stringentă de a dezvolta o cultură solidă de securitate cibernetică în rândul elevilor. Evenimentul a abordat multiple fațete ale educației digitale, structurat în secțiuni cheie: strategii didactice, noțiuni teoretice, exemple de bune practici și inteligență artificială. Fiecare dintre aceste componente a contribuit la consolidarea mesajului central: într-o școală românească din ce în ce mai computerizată, profesorii trebuie să fie pregătiți să ghideze elevii prin complexitatea spațiului digital. Discuțiile au evidențiat că adaptarea metodelor de predare nu înseamnă doar integrarea tehnologiei în clasă, ci și cultivarea unei înțelegeri critice a acesteia.

Un aspect crucial al discuțiilor a fost dezvoltarea culturii de securitate a elevilor. În contextul amenințărilor ciberneticice tot mai sofisticate, este vital ca tinerii să fie conștienți de vulnerabilitățile, riscurile și pericolele din mediul online. Profesorii au rolul de a le oferi instrumentele necesare pentru a naviga în siguranță pe internet, subliniind necesitatea unui efort individual de informare corectă și de adoptare a unor comportamente responsabile. Aceasta implică nu doar predarea conceptelor de bază ale securității ciberneticice, ci și integrarea lor în activitățile practice, astfel încât elevii să poată aplica aceste cunoștințe în situații reale. Școala Gimnazială „Dan Barbilian” a demonstrat un angajament profund față de aceste principii prin prezentarea proiectelor europene de tip eTwinning. Aceste inițiative sunt o dovadă concretă a modului în care cunoștințele teoretice pot fi transformate în aplicații digitale utile în demersul didactic. Proiectele eTwinning nu doar că îmbunătățesc competențele digitale ale elevilor și profesorilor, dar și facilitează schimbul de bune practici la nivel european, contribuind la o educație mai modernă și adaptată cerințelor societății digitale.

Cercul metodic de la Galați a reafirmat că computerizarea școlii românești este un proces complex, care necesită o abordare holistică. Pe lângă investiția în infrastructura digitală și în echipamente, este

Prof. FLORENTINA CRISTINA EPURE
Prof. dr. MĂZĂROAIE VIOLETA
Prof. BOBOC CORINA
Prof. FĂȘIE IONEL

imperativ să se investească în formarea continuă a cadrelor didactice și în dezvoltarea unei educații care să le ofere elevilor nu doar competențe digitale, ci și o conștiință solidă a riscurilor și oportunităților din spațiul cibernetic. Astfel, școala poate deveni un

pilon esențial în construirea unei generații tinere responsabile, capabile să utilizeze tehnologia în mod eficient și sigur.

Dragă școală

*Dragă școală, nu pleca,
Chiar dacă vine vacanța!
O să-mi fie dor de tine
Până la anul care vine.*

*Cu tine și cu dragii profesori
Am învățat să scriu și să citesc,
Dar îmi place și să socotesc.*

*Profesori noi cu toții vom avea
Și multe lucruri iar vom învăța,
Calculule mari vom rezolva
Și rezultate bune vom avea.*

*Știu că vom pleca și la liceu,
Dar învățăturile tale le vom ține minte mereu!*

ȘARPE ANA ȘTEFANIA

Clasa a IV-a A

Drumul celor patru ani

*Clasa I a început timid,
Totul era nou și blând.
Litere și cifre noi,
Clasa mea, plină de voi.
Doamna ne-a fost ca o rază,
Ariceii toți în plasă.*

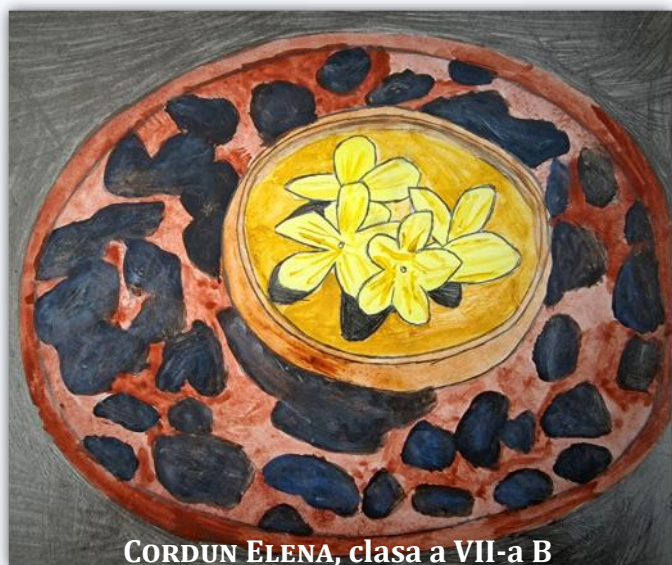
*Clasa a doua, pas vioi,
Râsete, prieteni și foi,
Colegii mei, mereu uniți,
Zile lungi și fericire-n bănci, cuminiți.
În clasa mea era culoare
Și iubirea doamnei învățătoare.*

*Clasa a treia, mai maturi,
Dar cu suflete păduri.
Scriam frumos, citeam cu dor,
Ne visam în lumea lor.
Doamna ne-a fost călăuză,
Cu vorba blândă și duioasă muză.*

*Clasa a patra... iată-ne aici,
Ariceii veseli și voinici.
E sfârșit de an, e greu,
Nu ne luăm rămas bun mereu.
Purtăm cu noi amintiri de vis
Din clasa noastră ca un paradis.*

BODEA ELENA RALUCA

Clasa a IV-a A

CORDUN ELENA, clasa a VII-a B

Școala

În clasa a patra e frumos mereu,
Ne place școala, visul nostru e greu,
Pas cu pas ajungem mai ușor
Dacă scriem, citim și învățăm cu spor.

Cu prieteni buni ne jucăm voioși,
Doamna ne ajută și suntem bucuroși,
Râdem în pauze, ziua trece lin
Și tot ce facem prinde-un bun destin.

ȘELARU GIULIA ELENA

Clasa a IV-a A

Jurnalul clasei

Școala este o clădire
În care multe vise sunt construite,
Își iau avânt ușor pe aripile fluturilor.

La școală înveți să scrii, să citești și să socotești;
Școala este o poveste nesfârșită cu final uluitor,
Azi, de ziua școlii, să-i urăm toți în cor:

La mulți ani, școală!

TONIȚĂ ANASTASIA

Clasa a II-a B

Evenimente

Din sumar:

Ziua internațională a cărții / 19

15 Februarie - Ziua națională a lecturii / 20

21 Martie—Ziua internațională a poeziei / 21

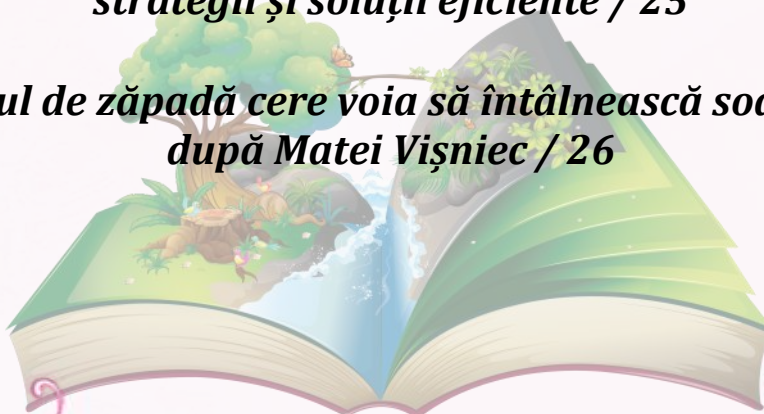
Ziua internațională a cititului împreună / 21

Prietenii lui Eminescu / 22

Polițist pentru o zi / 23

***Abordarea bullying-ului în mediul școlar:
strategii și soluții eficiente / 25***

***Omul de zăpadă cere voia să întâlnească soarele
după Matei Vișniec / 26***

Ziua internațională a cărții

Cu prilejul sărbătoririi *Zilei naționale a lecturii*, elevii, părinții și cadrele didactice ale școlii s-au implicat în activitatea de promovare a lecturii prin schimbul de cărți.

Deși a fost greu pentru ca elevii și chiar adulții să se despartă de cărțile lor (pentru unii a fost chiar un prag pe care nu l-au putut păși și este de înțeles), în cele din urmă a biruit ideea generozității și bucuria de a împărtăși experiența unei lecturi bune. Toți copiii participanți la activitate au dăruit cu drag o carte și au primit, la rândul lor, alta, cu emoția specifică surprizei, cu mulțumirea pe chip și curiozitatea în priviri.

În ce privește cărțile, fiecare dintre noi, cititorii, ne creăm o anumită așteptare și o relație cu aceasta. Ne atrage o carte prin copertă, titlu sau descriere și de aceea o alegem. La un moment dat, va fi foarte greu să ne despărțim de ea, e ca și cum ne-am despărți de un prieten bun. Dar ce spuneți dacă vom împărți acest prieten cu ceilalți? Atunci, prietenia se răspândește și devenim mai buni, bucuroși și generoși.

Considerăm că această activitate de promovare și împărtășire a lecturii a fost o provocare reușită, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

Bibliotecar:
TÂRÂLĂ-SAVA MARICICA

15 Februarie Ziua națională a lecturii

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Naționale a Lecturii, elevii, părinții și cadrele didactice ale școlii s-au implicat în activitatea de promovare a lecturii prin schimbul de cărți.

Deși a fost greu pentru ca elevii și chiar adulții să se despartă de cărțile lor (pentru unii a fost chiar un prag pe care nu l-au putut păși și este de înțeles), în cele din urmă a biruit ideea generozității și bucuria de a împărtăși experiența unei lecturi bune. Toți copiii participanți la activitate au dăruit cu drag o carte și au primit, la rândul lor, alta, cu emoția specifică surprizei, cu mulțumirea pe chip și curiozitatea în priviri.

În ce privește cărțile, fiecare dintre noi, cititorii, ne creăm o anumită așteptare și o relație cu aceasta. Ne atrage o carte prin copertă, titlu sau descriere și de aceea o alegem. La un moment dat, va fi foarte greu să ne despărțim de ea, e ca și cum ne-am despărți de un prieten bun. Dar ce spuneți dacă vom împărți acest prieten cu ceilalți? Atunci, prietenia se răspândește și devenim mai buni, bucuroși și generoși.

Considerăm că această activitate de promovare și împărtășire a lecturii a fost o provocare reușită, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

În fiecare an, pe 15 februarie, celebrăm Ziua Națională a Lecturii. La Școala Gimnazială „Dan Barbilian” din Galați, însă, lectura nu are o singură zi dedicată – ea prinde viață zilnic, în paginile cărților răsfoite cu entuziasm și în ochii curioși ai elevilor.

Anul acesta, evenimentul a fost marcat prin lansarea proiectului „Pledoarie pentru lectură. Avocat pentru o zi”, în care elevii claselor de gimnaziu au devenit protagoniștii unui proces imaginar: cartea fizică versus tableta. Elevii au pus în scenă o reprezentație artistică, urmată de dezbateri argumentate pro și contra fiecărui format de lectură.

Pentru cei mai mici, ziua a fost o incursiune magică în lumea cărților. Vizita la biblioteca școlii le-a oferit prilejul de a descoperi acest spațiu fascinant, fiind întâmpinați cu căldură și surprize menite să le trezească interesul pentru lectură. Elevii claselor a III-a B și a III-a C, îndrumați de doamnele învățătoare

Tudose Carmen și Bacalu Alina au donat cărți bibliotecii școlii.

Sperăm ca toți „barbilienii” să descopere bucuria lecturii, indiferent de format, loc sau moment!

Bibliotecar: MARICICA TÂRÂLĂ-SAVA

21 Martie

Ziua internațională a poeziei

La biblioteca școlii, magia poeziei a prins viață încă de la primele ore ale dimineții. Elevii clasei a II-a B, ghidați de doamna profesor pentru învățământ primar Daniela Câmpanu, au pășit în universul liric, descoperind semnificația acestei zile speciale. Micii poeți și-au împărtășit creațiile proprii, iar râsetele cristaline au răsunat odată cu versurile hazlii din Grigore Vieru - „Spune-i Soarelui o poezie”. La final, s-au ales cele mai îndrăgite creații, iar fiecare copil a plecat acasă cu o carte împrumutată.

De la ora 9, biblioteca a fost animată de curiozitatea prichindeilor din clasa I D, însoțiți de doamna profesor pentru învățământ primar Simona Cristea. „Aventurile lui Apolodor pe crestele Carpaților,” scrise de Florin Bican, au devenit firul narativ al călătoriei lor literare. Descoperind în paginile cărții frumusețile Podișului Transilvaniei, măreția Munților Carpați și taina Subcarpaților, copiii au învățat cu bucurie despre geografia țării într-un mod aparte. Și cum o zi a poeziei merită un final dulce, lectura s-a încheiat în aroma caldă a unei căni cu ceai.

Bibliotecar:
MARICICA TÂRĂLĂ-SAVA

Ziua internațională a cititului împreună

Cu ocazia Zilei Internaționale a Cititului Împreună, elevii Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian” au transformat lectura într-o adevărată sărbătoare.

În sălile de clasă, paginile s-au răsfoit încet, acompaniate de aroma unui ceai cald. Apoi, holurile celor două corpuri ale școlii s-au umplut de glasuri entuziaste, fiecare elev purtând în mână o carte, gata să dea mai departe ștafeta lecturii.

Evenimentul s-a încheiat într-o armonie perfectă, cu recitarea în cor a poeziei „Cartea cu Apolodor” de Gellu Naum.

Felicitări, mici și mari barbilieni!

Prietenii lui Eminescu

*Frunzele copacilor se cad lin pe pământ,
Licuricii luminează valea ca-ntr-un rai sfânt.
Luna răsare falnic strălucind pe cer magnific,
Luminând din 'naltul nopții marele castel.
Și în bezna lină-a nopții râul susură încet,
Cu copacii fără frunze peisaju-i incomplet,
Și în negura-i ușoară se aude-un glas subțire,
O voce dulce și ușoară ca un cânt de adormire.*

Clasa a VI-a B

Școala prin orele de literatură obișnuiește elevul de gimnaziu cu textul literar și-i înlesnește pătrunderea în universul lui ficțional ținând cont de inteligența și de registrul afectiv al copilului. Contactul cu biblioteca de la vârsta școlară este esențială. Copiii iau contact cu cărțile destinate lor, învață să se poarte într-un spațiu destinat lecturii, învață să împrumute o carte și nu în ultimul rând învață să fie responsabili pentru lucrurile împrumutate. De aici pornește de fapt contactul cu cartea, cu lectura în general. Lectura trebuie să facă parte integrantă din viața copiilor. Ea are funcție ludică și formativă, personajele constituind fie modele de urmat în viață, fie antimodele. De asemenea, sunt necesare cărți pentru dezvoltarea și îmbogățirea vocabularului copiilor și, nu în ultimul rând, pentru ocuparea timpului liber al acestora.

Proiectul educativ „Pe urmele lui Mihai Eminescu” oferă posibilitatea elevilor de a aplica o serie de cunoștințe teoretice și practice dobândite prin studierea limbii și literaturii române. S-a constatat că elevii sunt mult mai tentați să se documenteze asupra unui subiect, asupra unei personalități atunci când o fac pentru o activitate extrașcolară. De aceea se oferă prin acest concurs posibilitatea familiarizării cu o personalitate culturală reprezentativă pentru literatura română. Dezvoltarea creativității, familiarizarea cu poetica eminesciană (atât cât e posibil la nivel de gimnaziu), exprimarea sentimentelor, ideilor prin mijloace diferite este încurajată prin dimensiunea artistică a acestui proiect, sporindu-se astfel interesul pentru latura aplicativă a învățării, dar și pentru frumos.

Activitatea desfășurată de elevii clasei a VI-a B a constat în realizarea unui atelier de creație artistică (literară și grafică) pornind de la poezia „Călin (file din poveste)” de Mihai Eminescu.

Prof. dr. GABRIELA CIOBANU

VIOLENȚA ESTE O RANĂ ADÂNCĂ CE RÂNEȘTE NU DOAR TRUPUL CI ȘI SUFLETUL, LĂSÂND URME CE POT DURA O VIAȚĂ ÎNTREAGĂ. EA POATE APARE SUB MAI MULTE FORME: FIZICĂ, VERBALĂ, PSIHOLAGICĂ. TOATE AU ACELAȘI EFECT DEVASTATOR: DISTRUG ÎNCREDEREA ÎN UMANITATE. FIECARE ACT DE VIOLENȚĂ, ÎNFERIER DE GRAVITATEA LUI, ADÂNCĂȘTE SUFERINȚA ȘI CREEAZĂ DURERE ȘI URĂ.

VIOLENȚA ÎNSEAMNĂ MAI MULT DECÂT DĂTAIE, EA POATE FI ȘI ATUNCI CÂND:

- RĂZI DE CINEVA
- ÎL EXCLUZI
- ÎL SIGNEȘTI ȘI ÎL FACI SĂ SE SIMTĂ SINGUR

? CUM PUTEM OPRI VIOLENȚA?

ESTE IMPORTANT SĂ SPUNEM „STOP VIOLENȚĂ” ȘI SĂ LUCRĂM PENTRU O LUME MAI BĂNĂNICĂ.

ASTA ÎNSEAMNĂ SĂ ALEGEM SĂ NE RESPECTĂM UNII PE ALȚII, SĂ AVEM RĂBĂRARE ȘI SĂ FIM EMPATICI. NU PUTEM SCHIMBA TRECUTUL, DAR PUTEM CONSTRUI UN VIITOR ÎN CARE VIOLENȚA NU MAI ARE LOC.

MUȘAT DARIUS ANDREI, CLASA A VI-A

ei și, când mi-a venit rândul, m-a surprins frica la vederea armei din mâna mea. Dar luându-mi inima în

dinți am apăsât trăgaciul și am țintit la perfecție. Am fost foarte dezamăgit când am auzit că activitatea a luat sfârșit. Însă visul mi se îndeplinise și asta era tot ce conta. Activitatea mi s-a părut una fabuloasă, dar scurtă. Sper să se mai organizeze astfel de activități.

STOP P VIOLENȚĂ!

- Violența nu rezolvă probleme, ci le adâncește. Tu ești fizică, verbală sau emoțională, ea te lasă răni adânci și distruge viața. Nu creșterea noastră pentru violență.
- Fieți responsabili: noi toți să ne așurim prin educație, empatie și curaj. În vorburi când vedem nedreptăți, să apărăm victimele și să alungăm agresorul respectând în locul agresivității.
- Spune NU violenței! Pentru o lume în care toți să se simtă în siguranță.

Nu râde de cel ce e diferit.
Nu-l face să fugă, nu-l umilești.
Nu vorbești rău despre el, nu-l deridezi.
Nu-l face să se simtă singur, respins.

Bullyngul apare, chiar dacă nu se vede,
dăna în suflet umbră și rădăcină.
Dar tu poți schimba totul ușor:
Alina respectul și sprijin, fii dur!

Spune stop, fii curajos!
Impunem suntem mai puternici, bruma!

BALMUS DARIUS, CLASA A VI-A

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a VI-a B

SPUNE STOP VIOLENȚEI !

F
R
I
C
Ă

**AȘA
NU**

S
U
F
E
R
I
N
Ț
Ă

Suntem diferiti, dar egali!!!

*toleranță
respect*

prietenie

armonie

ALECSĂ RARES, CLASA A VI-A

Învățătura

IVAN MARIA, clasa a VI-a A

*De ce să țipi, de ce să bați,
Când poți să râzi și să împaci?
Un cuvânt bun e mult mai tare
Decât o vorbă supărătoare.*

*De ce să judeci pe oricine,
Când fiecare are un bine?
Un gest frumos, o mână întinsă
Face inima să fie mai aprinsă.*

*Violența nu e o soluție,
Ci doar o falsă revoluție.
Prietenia - adevărată artă -
Ce lasă-n suflet dulce carte.*

*Alege pacea ce nu doare,
Un om frumos cu inimă mare,
Că nu e loc pentru iertare
Și vorba bună-i vindecare.*

Abordarea bullying-ului în mediul școlar: strategii și soluții eficiente

Participarea la workshop-ul *Tehnici de lucru cu elevii afectați de bullying*, susținut de prof. consilier școlar Hussain Daniela, în cadrul *Conferinței regionale* organizate de CJRAE, a reprezentat o experiență deosebit de valoroasă și instructivă. Acest eveniment a oferit o perspectivă detaliată asupra fenomenului bullying-ului în mediul școlar și, mai important, a prezentat o serie de strategii și instrumente practice menite să ajute cadrele didactice și consilierii să intervină eficient în astfel de situații.

Unul dintre obiectivele centrale ale workshop-ului a fost acela de a sublinia importanța conectării și a construirii unor relații sănătoase în cadrul colectivului de elevi. În acest sens, s-au propus diverse exerciții și tehnici interactive, concepute pentru a facilita autocunoașterea, exprimarea emoțiilor și dezvoltarea empatiei în rândul elevilor.

Printre exercițiile prezentate, fișa *Blob Tree* se remarcă prin abordarea sa proiectivă, permițând elevilor să se identifice cu diverse stări emoționale și să își exprime sentimentele în raport cu colectivul. De asemenea, *Zidul prieteniei* este o tehnică eficientă pentru a conștientiza contribuția fiecărui elev la atmosfera colectivului, evidențiind atât aspectele pozitive, cât și cele care destabilizează relațiile. Prin *Copilul invizibil* și *Creionul*, elevii sunt încurajați să reflecteze asupra importanței prezenței fiecărui membru în grup și să analizeze cauzele care duc la deteriorarea relațiilor.

Workshop-ul a abordat, de asemenea, o problemă deosebit de actuală și nocivă: cyberbullying-ul. Deși nu s-au detaliat tehnici specifice pentru combaterea acestuia, simpla sa menționare subliniază importanța recunoașterii și adresării acestei forme de agresiune online, care necesită abordări specifice.

O componentă esențială a tehnicilor de combatere a bullying-ului prezentate a fost focusul pe identificarea contribuției fiecărui membru al colectivului la situația de bullying. Această abordare holistică recunoaște că bullying-ul nu este doar o problemă între agresor și victimă, ci o dinamică de grup în care martorii joacă un rol crucial. Teatrul prin improvizație este un exemplu elocvent în acest sens, oferind elevilor ocazia de a explora diverse roluri (victimă, agresor, martor) și de a reflecta asupra consecințelor acțiunilor și inacțiunilor.

Suplimentar, fișa *Copacul* a subliniat importanța conștientizării faptului că fiecare individ percepe realitatea în mod diferit, o premisă esențială pentru dezvoltarea toleranței și a înțelegerii reciproce. Prezentarea unor resurse video, precum *The Bridge* și experimentul *IKEA BULLY*, a demonstrat modalități practice de a iniția discuții relevante și de a vizualiza impactul bullying-ului, atât la nivel emoțional, cât și comportamental.

În concluzie, participarea la acest workshop a fost extrem de benefică, oferind nu doar o înțelegere mai profundă a fenomenului bullying-ului, ci și abilități și instrumente concrete pentru a-l combate eficient la nivelul colectivului de elevi.

Prof. DANIELA OANA STAMATE

Omul de zăpadă cere voia să întâlnească soarele după Matei Vișniec

Această piesă de teatru spune povestea unui om de zăpadă construit de copii sub un măr, lângă un lac, la marginea unei păduri. I se pune un morcov în loc de nas, doi cărbuni ca ochi, o castană drept gură, o mătură pe post de mână, trei nuci ca nasturi, o căciuliță verde și un fular.

Omul de zăpadă se bucura în fiecare zi de veselie copiilor jucăuși, de strălucirea stelelor, de mirosul fumului din hornurile caselor și gerul pădurii.

Însă, într-o bună zi, un corb guraliv îi spune că iarna se va sfârși și că soarele va reveni, asta însemnând sfârșitul Omului de zăpadă. Întrebându-l cum așa, corbul îi spuse că soarele îl va topi. Neînțelegând ce înseamnă acest lucru omul de zăpadă plecă în căutarea soarelui pentru a-l ruga să nu-l topească.

Pe parcursul călătoriei întâlnește diverse animăluțe cărora le oferă în dar părți din el. Iepurașului flămând îi dădu morcovul, căciulița a oferit-o unei vulpi, iar fularul unui lup. Dându-și seama că se micșora tot mai mult, își continuă totuși drumul spre soare. Ajuns la acesta, soarele îi oferi îndeplinirea a trei dorințe, ca semn de recunoaștere a bunătății lui. Omul de zăpadă își dori ca prietenii lui să fie fericiți și să nu fie uitați de copii. Soarele îi promite că dorințele lui vor fi îndeplinite. Omul de zăpadă se topește în cele din urmă complet.

Din povestea omului de zăpadă putem înțelege ce înseamnă generozitatea și sacrificiul de sine, precum și forța păstrării vieții prin iubire.

ELENA MODRIGAN, clasa a IV-a D

Tinere talente

Din sumar:

Cronicile din Narnia / 28

Amintiri din copilărie / 30

Cărțile care ne inspiră / 32

Fram, ursul polar / 34

Tinere talente / 37

Cărțile

POPA IANIS ȘTEFAN
CLASA A VI-A B

Cărțile reprezintă un univers care abia așteaptă să fie descoperit. El este vast, magic și etern. Oricine dorește să exploreze universul cărților este binevenit. Nu contează vârsta sau sexul, aici cine este interesat este primit. Așa că eu cred că și oamenii mari pot citi cărți pentru copii. Citind aceste cărți ei pot accesa copilul din interiorul lor, copil care a rămas uitat acolo într-un colț al minții și care ar vrea uneori să evadeze. În acest mod, prin intermediul cărților pentru copii, adulții își amintesc de copilărie, se relaxează și se distrează. Iar, dacă va citi o carte de aventură, cu siguranță va fi desprins de lumea reală, lăsându-se purtat pe aripile imaginației, așa cum numai un copil poate să o facă.

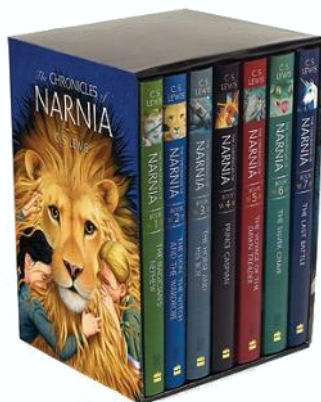
Când citești, intri în pielea personajelor care trec prin diverse situații. Poate un copil nu înțelege la vârsta lui învățătura care se desprinde în urma lecturii, dar, adult fiind, poți înțelege mai bine, te poți descoperi, îți poți afla unele calități sau defecte.

Cărțile nu țin cont de vârstă, ele așteaptă cu încredință să fie citite.

Cronicile din Narnia

C. S. Lewis

Narnia este un ținut magic în care totul stă sub semnul magicului și care este populat de animale fermecate. Cei patru frați Pevensie pătrund în acest tărâm printr-un șifonier și îl întâlnesc aici pe Aslan, leul mort și înviat. Eroii romanului trăiesc aventuri palpitante alături de bizarii locuitori ai Narniei. Cartea conține 7 volume, după cum urmează:

Nepotul magicianului

Leul, Vrăjitoarea și dulapul

Calul și băiatul

Prințul Caspian

Călătorie cu zori de zi

Jilțul de argint

Ultima bătălie

Lumea miraculoasă a Narniei are darul de a provoca imaginația micilor cititori care trăiesc filă cu filă emoțiile eroilor acestei povești. Pentru unii dintre aceștia Narnia devine cert sursă de inspirație literară.

O întâlnire neașteptată

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a VI-a B

Megs se ridică de pe scaunul de lemn și cu pași hipnotizanți înaintează în cameră. Lumina veiozei de pe noptieră se împletea cu sclipirea răsăritului care se strecurase în cameră, printre draperii. În aer plutea o liniște apăsătoare care agita și mai mult umbrele care dansau pe perete.

Cu ochii roșii și adânciți în orbite, Megs îl privi pe George care dormea, probabil, visând la Narnia. Fata avea fața palidă și obosită. Pe chip i se citeau toate întrebările fără răspuns. Măinile îi tremurau inexplicabil, poate de la greutatea cărții care o făcuse să uite de matematică și de

Cinstein. Cartea asta trezise în ea un fior pe care nicio formulă sau teorie nu reușise să îl trezească. Inima-i bătea nebunește și știa că acum avea o datorie atât față de fratele ei, cât și față de ea, să afle de unde vine Narnia.

În campusul Universității Oxford, începuse să bată un vânt rece. Cu pași repezi, Megs se îndrepta către cealaltă parte a campusului, spre lumea cărților.

Pe alee, în depărtare, printre copacii seculari care străjuiau parcul, fata zări silueta inconfundabilă a lui C. S. Lewis. Își închise și ultimul nasture de la palton, nu pentru că-i era frig, ci pentru a-și face curaj și alergă către omul care o putea lămuri.

– Domnule Lewis! Știți, Narnia, eu, George... Profesorul se întoarse pe vârful pantofilor lăcuiți, cu o grație nemaîntâlnită, se sprijini în baston și cu o privire tăioasă zise:

– Narnia? Ne cunoaștem?

Megs trase adânc aer în piept, pentru a se liniști și cu o voce mai domoală încercă să-l lămurească pe profesor.

– Mă scuzați, am dat buzna cu nerușinare. Eu studiez la Somerville. Până mai ieri, nu mă pasionau cărțile...

– Și acum, ce s-a schimbat? o întrerupse

Lewis, trăgând din pipa lui din lemn de cireș.

– Fratele meu, George, a citit cartea dumneavoastră și de atunci este vrăjit. Nu mai este el, visează doar la Narnia. Vrea să știe dacă este adevărată. Am crezut că îi pot răspunde la întrebarea care îl macină, citind și eu cartea, dar...

Ochii i se umpluseră de lacrimi și simțea o strânsoare în jurul gâtului, care nu-i mai dădea voie să vorbească.

C. L. Lewis o luă ușor de cot și o ghidă către o bancă.

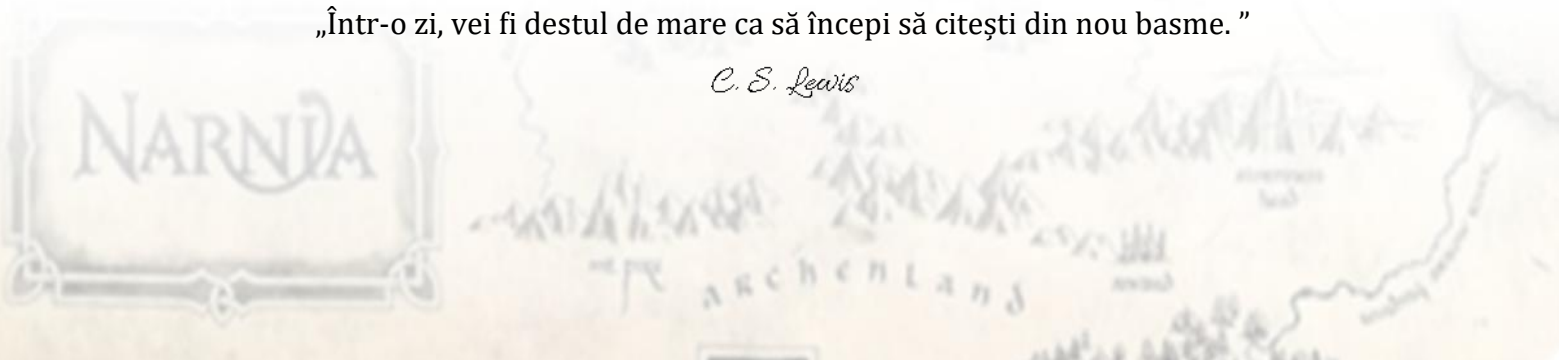
– Draga mea copilă, Narnia există! Ea se află în sufletul meu, al tău, al lui George. Această lume doarme într-un colț al inimii și prinde viață cu ajutorul viselor, amintirilor, dorințelor fiecăruia dintre noi. Trebuie doar să ne lăsăm purtați pe aripile imaginației și să creăm Narnia, după cum credem de cuviință. În această lume, binele și răul sunt într-un război continuu, depinde de noi pe cine alegem să câștige. Dacă ne simțim pierduți trebuie să căutăm luminița care se numește speranță și să ne agățăm de ea.

Cu sufletul ușurat, Megs se întoarse la George.

– Narnia este adevărată, este magia din noi cu care putem zbura unde dorim.

„Într-o zi, vei fi destul de mare ca să începi să citești din nou basme.”

C. S. Lewis

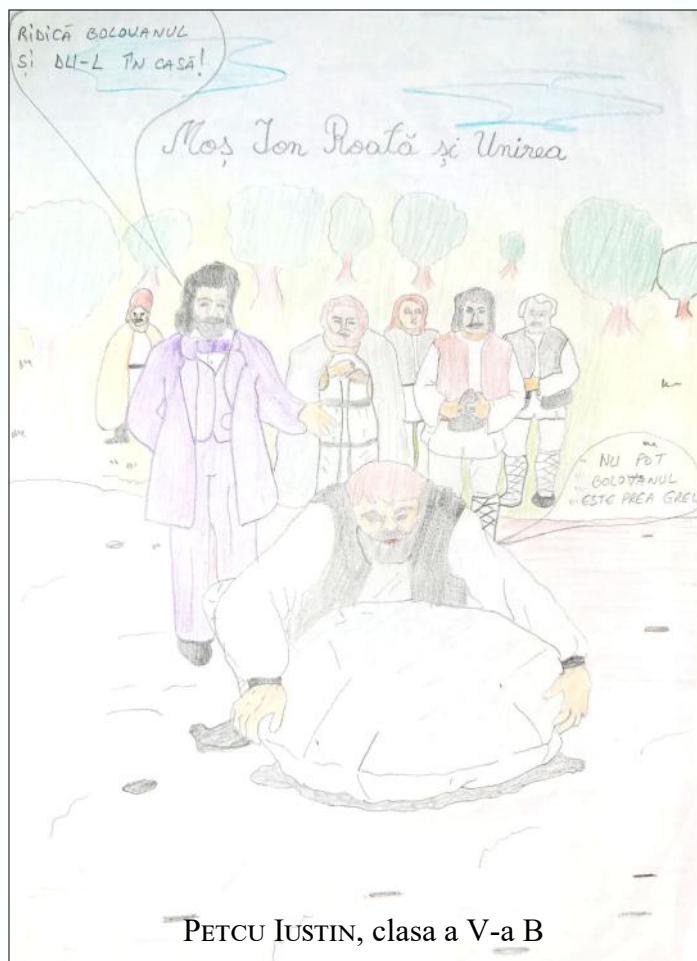
Amintiri din copilărie

Ion Creangă

Ion Creangă povestește despre copilăria sa în satul Humulești, un sat plin de viață și cu oameni harnici.

În primele două părți își amintește cu drag de părinți, în special de mama sa, Smaranda, care era severă, dar iubitoare. Creangă povestește despre școală, despre dascălul Vasile, despre colegii săi. Își amintește de primele năzbâtii, precum furatul cireșelor sau fuga de acasă pentru a scăpa de pedepse. Apoi povestește cum a continuat școala la Broșteni.

Partea a treia se concentrează pe alte întâmplări memorabile, cum ar fi mersul la scăldat, aventurile prin locurile dinprejurul satului sau năzdrăvăniile copilărești. Creangă își amintește cu nostalgie de momentele frumoase petrecute acasă cu familia sa.

PETCU IUSTIN, clasa a V-a B

Ultima parte este o concluzie a copilăriei lui Ion Creangă. Povestește că a început să devină mai responsabil, să-și ajute familia și să se pregătească pentru viața de adult. Totuși își amintește cu drag de anii de școală și de întâmplările care l-au format.

PAVEL DAVID ANDREI
Clasa a V-a B

PENU GABRIELA, clasa a VI-a B

BORTOȘ RAREȘ

Clasa a V-a B

LEȘCARU SIMON

Clasa a VI-a B

Cărțile care ne inspiră

Blue Lock

de Muneyuki Kaneshiro

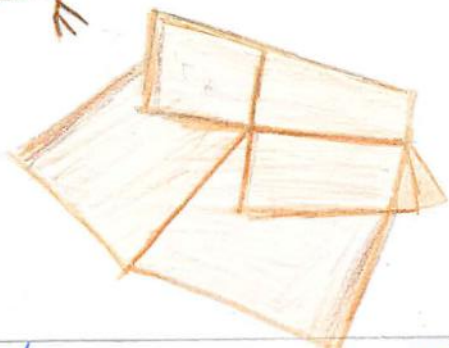
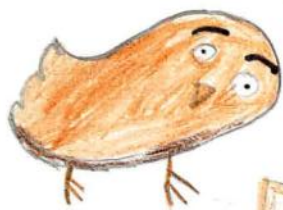
(bandă desenată)

Echipa națională a Japoniei a terminat pe locul 16 la Cupa Mondială FIFA din 2018. Este angajat Jinpachi Ego, un personaj enigmatic, pentru a îmbunătăți performanța echipei. Ego implementează „Blue Lock”, un program de antrenament extrem. Yoichi Isagi, un jucător de liceu necunoscut, se alătură programului cu dorința de a deveni cel mai bun atacant din lume.

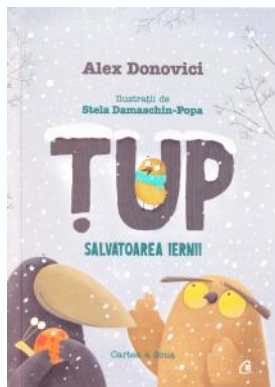
Ion Luca Ioniț

Tup - Salvatoarea iernii
de Alex Donovici

„Vai de mine, cum să intru acolo? Dacă o să cadă pietrele pe mine?” se gândi ciocârliș. Nu avea de ales, deși îi era tare frică. Ciocârliș pe nume „Tup” a intrat în tunel.

- Domnul Tup, ce s-a întâmplat cu restul melcilor?
- Alte păsări m-au ajutat să mă ajute?
- Nu, Tup, din păcate nu am reușit! Oftă melcul foarte supărat.
- Mă o să mă dau bătut, Tup.

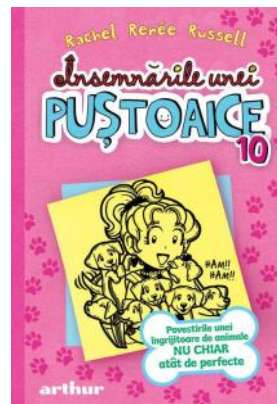

TUP, salvatoarea iernii
de Alex Donovici

TUP, salvatoarea iernii este o poveste despre un pui de ciocârlie ager la minte, un melc sprinten, cu cochilia plină de cărți, și o bufniță vegetariană, care salvează împreună pădurea și aduc iarna.

În cele trei volume lumea este prezentată din perspectiva animalelor, învățând astfel cititorii să le prețuiască și să le iubească.

TUP, salvatoarea iernii este o carte despre prietenie.

Însemnările unei puștoaice
de Rachel Renée Russell

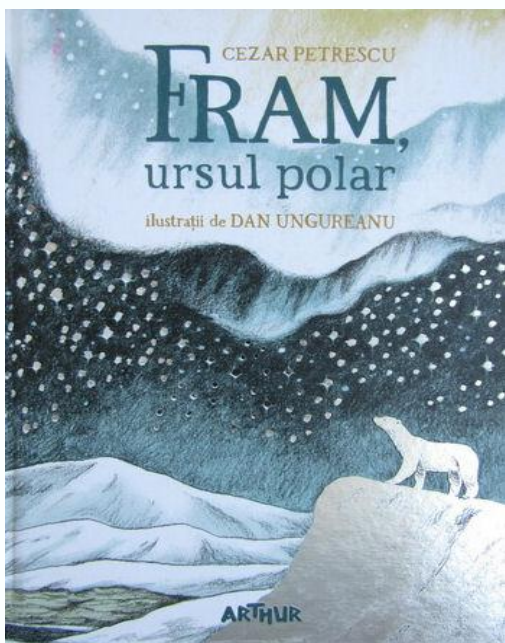
Seria *Însemnările unei puștoaice* este o colecție

de zece jurnale ilustrate, care urmărește aventurile adolescentei Nikki Maxwell.

Cartea este scrisă într-un stil accesibil și amuzant.

BUȘILĂ MARIA
Clasa a V-a A

Fram, ursul polar Cezar Petrescu

Fram, ursul polar este povestea unui urs polar care, după ce și-a petrecut o parte din viață într-un circ, este trimis înapoi în habitatul său natural. Fram este vedeta unui circ, unde învață trucuri și devine un animal de spectacol. Cu toate acestea, el tânjește după libertatea ghețurilor polare, unde s-a născut. Fram este trimis înapoi la Polul Nord. Aici, el se confruntă cu dificultăți de adaptare, deoarece și-a pierdut instinctele sălbatice. El găsește un pui de urs rămas orfan și îi devine protector, adaptându-se noii sale vieți. Fram învață să vâneze din nou și să supraviețuiască în mediul aspru al Polului Nord.

Fram, ursul polar Cezar Petrescu

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a VI-a B

Fram era plictisit și obosit de circ. Îi era dor de natură, de locurile unde s-a născut. A decis să plece și să se întoarcă în sălbăticie.

Inteligent fiind, a reușit să deschidă cușca cu laba. Și-a luat la revedere de la celelalte animale, partenerii lui de circ. Din fericire, circul era oprit lângă port. Fram știa cum arată o navă și știa că îl poate duce înapoi în ținuturile polare. S-a strecurat pe una din corăbii, care avea imprimat pe ea o poză cu niște munți.

Ursul polar putea avea răbdare. A așteptat zile ascuns pe punte mâncând peștii din cutiile care trebuiau exportate. Într-un final, nava a oprit într-un port. Fram simțea aerul proaspăt de munte și își aducea aminte de primele luni ale copilăriei.

Puiul de urs a atins zăpada rece și moale. În depărtare se vedea doar o sanie trasă de câine, pe care se aflau cutiile cu pești și oamenii de pe corabie. Dar ei se îndepărtau și se pierdeau în albul zăpezii. Rămas singur, Fram s-a uitat în jur. Nu era nici urmă de blocuri, fabrici sau magazine, doar un pustiu întins care îi aducea aminte de copilărie.

Zăpada lucea în razele de soare care abia se iveau. Norii ca niște troiene călătoare au acoperit bolta cerească. Brazilii veșnici verzi ajungeau cu ramurile lor până la cer. Mici stelute albe cădeau ușor pe pământ. Fiecare fulg avea o formă unică și dansa prin aer. În depărtare se zăreau crestele munților cu vârfuri dalbe, care îl atrăgeau pe micul urs polar.

Fram a pornit încet prin omătul mare. Lăsa urme în pustiul înghețat. Blana lui albă și moale se uda acum din cauza ninsorii. Nu era obișnuit să fie singur în sălbăticie. Nu știa să supraviețuiască și se temea să nu fie atacat de vreo fiară puternică care să-l rănească. Cu toate acestea a continuat călătoria spre munți.

Ursul a trecut prin multe peripeții și a întâmpinat și

dificultăți în drumul său, cum ar fi obținerea hranei. A trecut pe lângă lacuri înghețate, pe lângă mormane mari de nea, dar a ajuns într-un final la munții pe care îi observase demult. A început să urce ușor. În timpul urcușului său, vântul se întărea și începeau să cadă mai mulți fulgi de zăpadă cu putere. Nu puteai vedea nici ce este în fața ta din cauza viscolului puternic.

Norocul făcu ca o creatură să se ivească printre fulgii de nea. Semăna cu Fram, era un urs polar alb, mare. Puiul, temându-se, a rămas pe loc, privind în sus la ființa înfiorătoare și totodată la fel de cunoscută ca mama lui. Nu mai văzuse de mult pe cineva din specia lui. Ursul Polar l-a cercetat cu privirea și i-a făcut semn din cap să-l urmeze. Fram a simțit un sentiment de siguranță în privirea adultului și s-a dus după el. Nu după mult timp a ajuns la o peșteră dintr-o stâncă uriașă. Acolo, o ursoaică își alăpta puii mici. Ea s-a ridicat, l-a mirosit pe Fram și a început să-l spele cu limba.

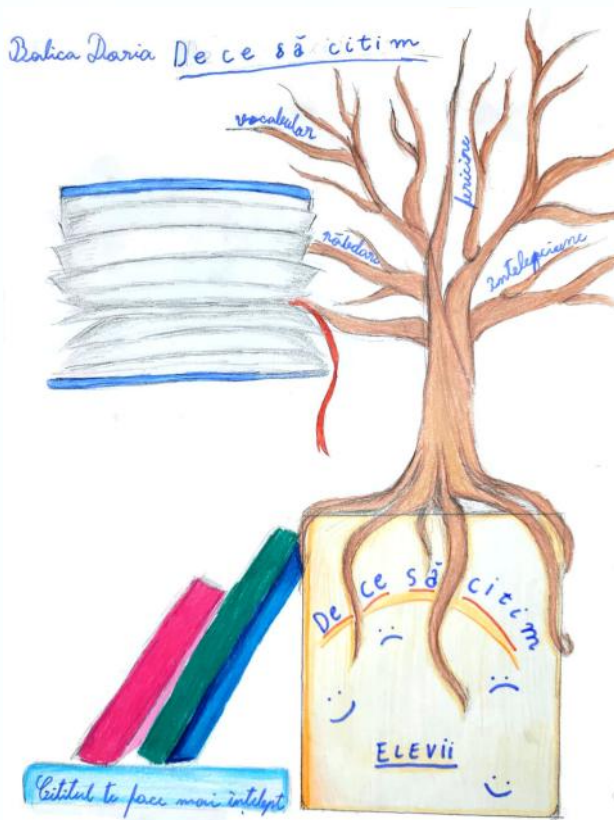
Atunci puiul a înțeles că și-a găsit o familie, o mamă, un tată și doi frați mai mici. A fost adaptat de acei urși polari. Fram a crescut apoi, bucuros, în inima sălbăticiei, în munți.

Autorul cărții „Fără scuze!”, Wayne W. Dyer, adresată părinților și profesorilor, a însuflețit câteva imagini create de elevii clasei a II-a B.

Citind cartea, împreună am învățat de unde vin scuzele, de ce oamenii le inventează, cum să nu le mai caute și cum să ne bucurăm de o viață FĂRĂ SCUZE!

Prof. învă. primar CÎMPANU DANIELA

CODRUN ELENA, clasa a VII-a B
Războiul care mi-a salvat viața

BICHIR ALEXANDRA, clasa a VII-a C
Hoțul de cărți - Markus Zusak.

Universul emoțiilor

CHIRIȚĂ ALEXIA, clasa a VI-a B

Bună! Mă numesc Alexia! Am 12 ani și, cu toate că sunt micuță, am multe emoții. Haide să le întâlnim.

–Salut! Eu sunt Bucurie! Adesea sunt prezentă deoarece Alexia are mereu zâmbetul pe buze și mereu se simte precum este în al nouălea cer! Sunt extrem de fericită că îi sunt mereu alături. Hai, gata cu poveștile, îi spune Tristețe.

– Tu abia ești în peisaj... îi spune bucurie.

– Ok, ok, gata... Eu sunt Tristețe! Eu nici nu știu de ce mai sunt aici, Alexia este doar veselă, fata asta zici că nu are alte emoții... Așa copil nu am mai văzut!

– Rândul meu! Eu sunt Dezgust! Doamne, sună alarmele când fata asta vede, simte sau chiar aude de brânză... Am o traumă de când era ea mică. A gustat o brânză și a vomitat foarte mult...

– Bine, Dezgust, haide să nu dăm prea multe detalii. Eu sunt Furie! La fel ca Tristețe... nu prea dau pe aici. se enervează foarte tare când cineva pe care nu-l suportă este prin preajma ei... Dacă ați ști cum face... Nu a fost trimis un drăcușor pe pământ și a venit ea.

– Hei, Furie! Eu zic să nu vorbești așa despre stăpâna ta... Am uitat să mă introduc. Eu mă numesc

Anxietate și adesea apar la teste sau când este ascultată sau când vorbește în fața unui public. În rest, eu dorm și atât...

Doamne, emoțiile astea! Am și alte emoții, dar cred că ar fi o harababură dacă le-aș fi adus și pe ele.

COSTIN ALEXANDRA, clasa a VI-a B

Luna martie

HÂNCU DARIA

*Luna martie-a venit,
Soarele a răsărit,
Florile au înflorit
Și copiii au venit.*

*Ghiociei apar iar,
Păsările ciripesc,
Copăceii înverzesc
Și furnicile zoresc.*

*Primăvara e frumoasă
Ca o zână grațioasă,
Ne aduce bucurie
Și culoare în câmpie.*

Cartea cărților

BALMUȘ DARIUS ANDREI, clasa a VI-a B

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti, un vrăjitor bun și unul rău. Fiecare avea câte o carte cu care stăpâneau pământul. În cartea vrăjitorului bun se găseau toate lucrurile frumoase de pe pământ, mări și oceane curate și limpezi, copaci proaspăt înfloriți, pajiști pline cu flori peste care stăpânea cerul senin. În cartea vrăjitorului cel rău se puteau vedea doar lucruri ce întristau cititorul: poluare, cer mohorât, copaci uscați și bătrâni, câmpii cu iarbă îngălbenită. Dar pentru că cei doi vrăjitori nu se înțelegeau deloc între ei, au luat decizia de a împărți planeta în două. Punctul de separație era Ecuatorul. Partea de nord aparținea acum vrăjitorului cel bun, iar partea de sud era a vrăjitorului celui rău.

Oamenii ce trăiau în sud erau nemulțumiți, deoarece nu vedeau niciodată un cer însorit, o apă albastră și o natură splendidă. Dar și locuitorii din ținutul vrăjitorului bun erau nemulțumiți uneori. Ei nu văzuseră niciodată ploaia, nu se bucuraseră de mirosul acesteia. Pentru fiecare dintre ei exista întrebarea: *Ce este dincolo de Ecuator?* Vrăjitorul cel bun își calma periodic supușii, pe când cel rău, nepăsător fiind, nu le spunea nimic. Dar într-o zi ceva groaznic s-a întâmplat. Cele două cărți au dispărut brusc. Cei doi vrăjitori și-au dat întâlnire să discute despre această problemă. După un timp au căzut de comun acord să trimită oamenii să caute cărțile. Zis și făcut. Oamenii de peste tot au început să caute cărțile și, pentru a le fi mai ușor, barierele de la Ecuator s-au deschis. Oamenii erau acum fericiți că au descoperit paginile cărților, dar și răspunsul la întrebarea lor.

Și așa, pagină cu pagină, cărțile au fost reîntregite. Vrăjitorii au rămas puțin pe gânduri. Văzând câtă fericire au adus oamenilor se gândeau la cum ar fi dacă barierele nu s-ar mai închide. Așa că printr-o vrajă toate paginile s-au unit într-o singură carte, Cartea Cărților.

Astfel a luat naștere lumea de astăzi, frumoasă și cu bune, și cu rele.

GHEONEA ȘTEFANIA, clasa a VII-a B

Primăvara

ȘARPE ANA ȘTEFANIA, clasa a IV-a A

Afară este soare
Și ne bucurăm,
Bucurie mare
Că noi ne jucăm.

Ghiociei apar,
Soarele strălucește.

E primăvară iar
Și afară se-ncălzește.

Primăvara cea voioasă

RĂCHITĂ ANABEL MARIA, clasa a II-a A

Ghiocei cu clopoței După ploaie sus pe cer
Răsar veseli printre tei, Curcubeul e mister. Primăvara a venit
Păsărelele zglobii Roșu, galben, verde-azur, Tot pământul a zâmbit!
Cîripesec prin pomii vii. Tote-n joacă dau contur.

Primăvara

MATEI TURIAC
Clasa a II-a A

Primăvara cea frumoasă,
Cu florile albastrii,
A venit așa de-ndată
La copacii aurii.

Bobocelul înverzit
Se oprește chiar aici.
Când furnica cea voinică
Caută o mîncărică.

Păsările călătoare
Se întorc în țara mare,
Își fac cuib din rămurele
Cu pușori în ele.

Paștele a venit
Cu oușoare colorate;
Toți copiii le-au ciocnit,
Bucuroși ei sunt de toate.

Paștele

JUJĂU SOFIA
Clasa a II-a A

Paștele este o sărbătoare,
Care îți vine în odaie,
Vin suflete și armonie
Cu foarte multă bucurie.

Ouăle sunt pregătite
Să fie curând ciocnite,
Farfuriile sunt pline
Cu bucate încărcate.

Mama este bucătăreasă
Ce gătește-o bună masă,
Vin suflete și armonie
Cu foarte multă bucurie.

Fluturi veseli, colorați,
Albinuțe hărnicuțe,
Dau vesele din aripioare
Și străbat din floare-n floare.

Primăvara

IGNAT MARIA ANASTASIA
Clasa a IV-a D

Din pământ azi a ieșit
O micuță floare,
Chiar și pomii-au înverzit,
Plantele se bucură de soare.

Copiii își dau mărțișoare,
E bucurie mare.
Totul la viață s-a trezit.
- Primăvară, bine-ai venit!

Primăvara

PRALEA MARIA, clasa a II-a A

Toți copiii ies afară
Când e soarele pe cer,
Florile au înflorit,
- Primăvară, bine-ai venit!

Primăvara

COSTIN ALEXANDRU IANIS

Clasa a II-a B

*Primăvara e frumoasă,
Dar mai e și bucuroasă,*

*Vine un vânticel,
Florile râd de el.*

Primăvara

TOMIȚĂ ANASTASIA

Clasa a II-a B

*A venit primăvara
Ce pictează pe câmpii
Numai în culori vii.
Mii de fluturi vezi zburând
Și în păr - un aer blând.*

Primăvara

BOTEZATU DARIA

Clasa a VI-a B

După lungi așteptări iată a venit și luna martie. Ea aduce primăvara cea blândă și frumoasă.

Câmpurile s-au dezvelit de pătura de nea, își arată verdele crud. În grădina mea văd cum răsar primii ghiocei. Aceștia sunt gingași și îmi aduc o stare de bine. Aceste flori sunt atât de frumoase și se spune că vestesc primăvara. Cerul este senin, iar razele soarelui încălzesc pământul. Copacii au înmugurit și, în curând, își vor recăpăta frunzele. Toată natura reînvie, iar păsările călătoare se întorc din țările calde. Acestea își vor reface cuiburile unde își vor îngriji puii. Ziua crește, iar noaptea începe să scadă, dând răgaz naturii să reînvie. Seara, o adiere caldă de vânt anunță că vor urma zile însorite și lungi. Primăvara îndeamnă la visare, iar soarele le zâmbește copiilor care zburdă fericiți prin parcuri.

Vestitorii primăverii

BALMUȘ DARIUS ANDREI

Clasa a VI-a B

F trecut și iarna cea grea. Ușor, ușor zăpada se topește, astfel ieșind la iveală ghioceii, vestitorii primăverii. Parcă din fulgii căzători s-au ivit lămpițele mici.

Când a primit vestea că s-au terminat vremurile reci, soarele își dezlănțuie razele nerăbdătoare. Ele zboară vioaie pe deasupra câmpurilor, în urma lor lăsând o nouă iarbă verde, flori, copaci cu noi coroane și animale peste tot. De la cei mai mici gândăcei, ieșind de sub pământ, la păsările călătoare, toate dau semne că a venit primăvara. Când aud fâlfăitul aripilor, micile animale simt că e momentul să iasă din ascunzișuri. Florile, iarba, toate simt că este momentul să răsară. Fiecare frunză simte că e momentul să înmugurească, la început timid, pentru ca apoi să se arate în toată splendoarea lor.

CULACHI NATALIA, clasa a IV-a C

Primăvara

COTÂRLEA OLIVIA

Clasa a II-a B

*Primăvara vine-n șoaptă,
Florile se-nalță iar,
Vânticelul călduț poartă
Parfumul proaspăt, viu și clar.*

Primăvara

STRATULAT ANTONIA

Clasa a IV-a A

*Lalea, lalea, lalea...
Tu ești floarea mea,
Dar și draga mea,
Haide, vino încoa!*

*Eu te ud în fiecare zi,
Pentru a nu te ofili,
Lalea, lalea, lalea...
Tu ești viața mea.*

MANOLE
RALUCA
MIHAELA
Clasa a VI-a B

Primăvara

GRIGORAȘ MIRUNA

Clasa a II-a B

*Primăvara a venit,
Toți copiii au ieșit,
Vânticel călduț,
Atingând obraji,
Florile proaspete au înflorit.*

Primăvara

HARIUC GABRIELA

Clasa a II-a B

*Primăvara a sosit la noi,
Floricele colorate,
Proaspăt înmiresmate,
Vânticel călduț adie,
Printre ramuri înflorite.*

Primăvara

RADU MIRUNA

Clasa a II-a B

*Primăvara ne-aduce soare,
Raze calde în orice floare,
Primăvara soarele strălucește,
Primăvara e în toi.*

Primăvara

DAMIAN IRINA

Clasa a II-a B

*Mai călduț e soarele,
Îmi șoptesc iar florile.
Chiar de vine-un vânticel,
Miros proaspăt poartă el.*

*A venit iar primăvara,
Veselie-n toată țara,
Albinuțe, bondărei
Au ieșit la joc și ei.*

Primăvara

OPREA IANIS

Clasa a II-a B

*Primăvara a sosit cu drag,
Flori proaspete în fiecare prag,
Vânticel călduț, mângâie ușor,
Naturii dăruind un nou decor.*

Primăvara

BRATU DAISIA, clasa a VI-a B

 sosit primăvara, anotimpul florilor și cea mai tânără dintre fiicele anului. Țara s-a îmbrăcat în haine noi. Peste livezi a căzut ploaie de floare. Câmpiile seamănă cu niște cămăși înflorite. Se anunță o zi frumoasă. Razele jucăușe ale soarelui bat în fereastră. Cireșul din grădina casei a înflorit pentru prima dată. Lângă el și-a deschis petalele o lalea roșie ca focul. În curând, florile pomilor fructiferi se vor scutura și din miezul lor vor apărea fructele dulci. Prietenele lalelei din grădină sunt zambila și narcisa. Rândunelele ating în zbor iarba cu penele elegante. Pe cer trec nori jucăuși care își scutură în grabă picăturile călduțe. Toate vietățile grădinii s-au înviorat.

Primăvara

COZMA ANNA, clasa a II-a B

*E primăvară. Florile au înflorit,
Iar soarele a răsărit.
Un vânticel călduț
Trece pe lângă un căluț.
Proaspătul parfum al florilor
Încântă mirosul tuturor.*

Primăvara înverzită

CODRU ALEXANDRA, clasa a II-a B

*Primăvara a sosit,
Florile au înflorit,
Câmpul proaspăt a-nverzit,
Natura la viață s-a trezit.*

NEGRU ALEXIA, clasa a VII-a B

Primăvara

ȘTEFAN CRISTIAN

Clasa a VI-a B

Înd primăvara sosește, parcă natura însăși își deschide inima cu un zâmbet larg. Soarele începe să topească urmele iernii, iar florile înfloresc cu o exuberanță plină de viață, colorând fiecare colț al peisajului. Copacii eliberați de povara frigului par să salute cu bucurie noul început, iar cântecul păsărilor devine o simfonie veselă care anunță venirea unei perioade pline de optimism.

Această primire a primăverii este ca o întâlnire cu un vechi prieten drag. Parcurile se transformă în adevărate scene ale bucuriei, unde prietenii se adună să împărtășească povești și să râdă împreună. Fiecare rază de soare pare să aducă cu ea o poveste plină de speranță și promisiuni pentru viitor.

În acest anotimp magic, natura ne îmbrățișează cu căldură și ne încurajează să privim viața cu ochi plini de admirație, să ne deschidem inimile la fiecare bucurie mică pe care primăvara o aduce în călătoria noastră. Fiecare floare înflorește ca un zâmbet ce se răspândește în jurul nostru, iar fiecare briză aduce cu ea un iz dulce al speranței.

Primăvara ne învață că viața este un ciclu continuu de renaștere și că fiecare moment este o oportunitate de a experimenta frumusețea existenței.

Să ne bucurăm de culorile vibrante, de cântecul păsărilor și de miresmele proaspete ale primăverii, pentru că, în acel anotimp, fiecare zi devine o nouă pagină într-o poveste plină de farmec și de căldură.

Mama, primăvara mea

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a VI-a B

A tunci când reflectez la primăvară, mă gândesc la viață, darul cel mai de preț, la speranță, la fericire. Așa este ea, mama, primăvara mea.

Aș vrea să rămână mereu așa cum este acum, cu părul ca razele dulci ale soarelui primăvăritic, cu ochii mari, umbriți de gene lungi, micuță și firavă ca o lalea.

M-am întristat enorm să o văd cu ghiocei plăpânzi pe la tâmpile.

Îmi oferă în fiecare zi dragoste necondiționată, răbdare nesfârșită și sfaturi înțelepte. Toate adunate într-un buchet de flori colorate. Ea este mereu prezentă cu un cuvânt blând sau o mână întinsă, ajutându-mă când îmi este greu.

De fiecare dată când sunt la pământ mă încurajează să înfloresc precum un mugure neajutorat.

Ea este fără îndoială primăvara mea, cea care înflorește mereu în sufletul meu cu iubirea și susținerea ei nemărginite.

CHELARU ANDREI RĂZVAN
Clasa a IV-a D

Cei trei dragoni

ALECSĂ RAREȘ ANDREI, clasa a VI-a B

fost odată ca niciodată un rege din Japonia, care avea trei fii. Într-o zi regele moare. Înainte să moară le spuse fiilor că la vârsta de optsprezece ani vor primi câte un dar. După trei săptămâni de la moartea regelui cei trei fii au primit câte un cufăr.

Primul care a deschis cufărul era fiul cel mare. În cufăr se afla un medalion care strălucea și avea simbolul focului pe el. Odată ce fiul își puse medalionul la gât, începu a se simți ciudat și, nu după mult timp, căpătă niște superputeri ale focului. Fiul cel mijlociu primi un medalion de culoare albastră cu simbolul apei. El avea superputerile apei. Fiul cel mic primi un medalion maro cu simbolul pământului. El deținea superputerile pământului.

Într-o zi, mergând prin sat, au poposit la o bătrână. Aceasta le-a zis că tatăl lor nu s-a îmbolnăvit, ci a fost ucis de trei dragoni. După ce bătrâna le-a povestit despre ce s-a întâmplat, le-a zis că au primit medalioanele înainte de împlinirea vârstei, deoarece dragonii se vor întoarce să distrugă regatul. Bătrâna le-a spus că templul celor trei dragoni se află în vârful muntelui Fuji și le-a dat o hartă a muntelui, cu detalii despre templu. Ajunși acasă, cei trei frați și-au luat provizii și au pornit la drum. Până la templu aveau de mers trei zile și trei nopți. În prima zi, pe când traversau o pădure, au fost atacați de un urs foarte mare. Fiul cel mic a făcut ca pământul să se crape, iar ursul a fost înghițit de prăpastie. A doua zi, pe când mergeau pe lângă un râu, i-a atacat un tigru pe care fiul cel mijlociu l-a înecat în apa din râu. A treia zi au fost atacați de o creatură de gheață pe care fiul cel mare a topit-o cu puterea focului. Într-un final, cei trei ajung la muntele Fuji și încep să-l urce. De îndată ce au făcut primul pas, atmosfera devenea ciudată. Cerul se întunecase și începuse o furtună periculoasă. Parcă de nicăieri apăreau tot mai multe creaturi. Cu cât înaintau, cu atât era mai periculos. Au ajuns la templul gigantic și s-au strecurat tiptil, tiptil înăuntru.

Primul dragon era în bucătărie și se adăpa dintr-un vas enorm. Fiul cel mijlociu îl înecă cu apa, iar ceilalți doi s-au năpustit asupra lui înarmați cu katane magice și i-au retezat capul. Al doilea dragon se afla în curtea templului. Fiul cel mic a smuls o bucată de pământ și i-a aruncat-o în ochi. Cât timp nu putea vedea, ceilalți doi l-au spintecat cu katanele. Atunci a apărut al treilea dragon, iar cei trei frați și-au unit forțele și l-au doborât și pe acesta.

După toată lupta care a avut loc, cei trei frați și-au mărit regatul până la templul dragonilor de pe muntele Fuji și au trait în pace până la adânci bătrâneți.

CIORÎȚĂ RĂZVAN, clasa a VII-aB

Poveștea cu ciuperci

BĂLEANU SORINA, clasa A V-A A

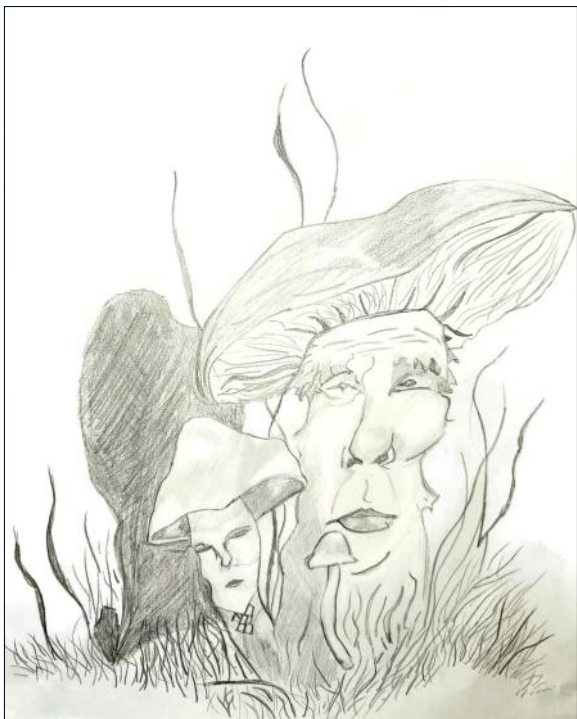
Într-o pădure bătrână, ascunsă de razele soarelui, se afla un tărâm magic al ciupercilor. Acolo, sub frunzele de ferigă, locuiau ciuperci de toate felurile, unele mici, altele mari, unele mai colorate, altele mai palide. Moș Ciupercă era cea mai bătrână dintre ciuperci și cea mai respectată. În fiecare țară ciupercile se adunau în jurul lui pentru a-i asculta poveștile despre vremurile de demult.

Într-o zi o ciupercuță mai curioasă decât celelalte l-a întrebat:

– Moș Ciupercă, cine este cea mai frumoasă dintre noi?

Moș Ciupercă a zâmbit și i-a răspuns:

– Frumusețea nu stă în culoare sau în mărime, ci în bunătațe și în faptele pe care le faci. Orice ciupercă poate

deveni minunată dacă își ajută prietenii și își păstrează sufletul curat.

De atunci fiecare ciupercă a încercat să fie mai bună și mai veselă, iar pădurea a devenit locul cel mai fermecător din lume.

PAVEL ANDREI VICTOR
Clasa A VI-A A

CIORÎȚĂ RĂZVAN, CLASA A VII-A B

Primăvara

DIMOFTE GABRIEL

Clasa a II-a B

*Primăvara bate la uși,
Soarele vine acuș,
Vremea e călduță iară,
Vântu-adie-n dumbrăvioară.*

*Florile iar înfloresc,
Păsările călătoresc,
Aer proaspăt ca de vară,
Simt miros de primăvară.*

O poveste cu ciuperci

BOBOCEA RAREȘ MATEI, clasa a V-a A

Într-o pădure adâncă, unde soarele abia reușea să strecoare câteva raze printre crengile dese, se afla un luminiș ascuns. Acolo, pe un covor de mușchi moale, creșteau ciuperci de toate formele și culorile. Unele erau mici și fragede, altele mari și robuste, dar, printre ele, se afla una mai strălucitoare decât toate. Avea o pălărie aurie, care părea să capteze lumina și să o reflecte în mii de nuanțe.

Bătrânii satului povesteau că acea ciupercă era magică și că putea șopti povești celor care știau să o asculte. Nimeni nu îndrăznea să o atingă, temându-se de blesteme sau de farmece necunoscute. Însă, într-o zi, un băiat curios, pe nume George, a decis să afle adevărul.

A pășit cu grijă prin pădure, ferindu-se de crengile uscate care trosneau sub tălpi. Când a ajuns în luminiș, a rămas uimit. Ciuperca fermecată era tot atât de frumoasă precum își imaginase, ba chiar și mai mult. În jurul ei, aerul părea să vibreze ușor, ca și cum pădurea însăși îi proteja secretul.

Cu inima bătându-i tare, George s-a apropiat și a întins mâna. În momentul în care a atins ciuperca catifelată, un freamăt blând s-a răspândit în aer. Deodată, a auzit o voce șoptindu-i:

– Ascultă povestea pădurii...

Atunci băiatul a simțit cum întreaga pădure prinde viață. copacii îi spuneau despre vremurile vechi, râul îi murmura secrete despre creaturile ascunse în desigurii, iar vântul îi aducea șoapte din locuri îndepărtate. George a înțeles că pădurea era vie și că avea nevoie de grijă și de respect.

A plecat acasă cu sufletul plin de magie și cu promisiunea că nu o va răni niciodată natura. Iar ciuperca, cea mai misterioasă din toate, continua să-și păstreze secretele, așteptând următorul suflet curios care să îi asculte povestea.

Poveste cu ciuperci

BUȘILĂ MARIA ALEXIA

Clasa a V-a A

Într-o pădure adâncă și misterioasă trăia o ciupercă foarte mică, cu o pălărie roșie. Era mai mică decât celelalte ciuperci din pădure, dar și cea mai curioasă. În fiecare zi, privea cu uimire marele soare strălucitor. Ea își dorea să devină mai frumoasă, mai mare și mai presus de toate.

Într-o dimineață, ciuperca a observat o altă ciupercă foarte frumoasă și impunătoare, cu o pelerină la fel de roșie. Ciuperca aceea se lăuda că era tare frumoasă și uriașă. Dar, într-o zi, o pasăre călătoare a trecut pe acolo și auzit conversația lor. Păsarea le-a spus:

– Nu întotdeauna cei mari sunt frumoși! Voi sunteți amândouă la fel de minunate.

– Mulțumim! Ești o pasăre bună.

Ciuperca mică a înțeles că ea este deosebită prin felul ei și că trebuie să se bucure de aspectul său. În zilele următoare, ciuperca a continuat să crească fericită alături de noua ei prietenă, ciuperca mare.

Împreună se bucurau de zilele însorite și plăcute, dar și de zilele mai puțin frumoase. În timp, au devenit amândouă la fel de mari și de puternice.

Dar peste câțiva ani, a venit momentul ca ciuperca mare să fie culeasă de oameni. Văzând asta, ciupercuța a început să plângă în hohote. În câteva zile, i-a trecut suferința, dar gândul îi era tot la prietena ei și a început să-și dorească să fie și ea luată. Arborii din pădure au

Aici i s-a pregătit o vază cu pământ, pentru a fi plantată.

Au trecut multe săptămâni și ciuperca a început să-și dorească din toată inima să fie la fel de veselă. Zilele treceau și era din ce în ce mai tristă. Oamenii, văzând tristețea acesteia, au dus-o înapoi în pădure. Așa că ciuperca a fost redenumită ciuperca visătoare și norocoasă.

La cules de ciuperci

ALEXANDRU ALESSIA GABRIELA

Clasa a V-a A

Într-o zi de toamnă frumoasă, m-am hotărât să plec la pădure să caut ciuperci. Îmi plac ciupercile atât de mult, încât gândul că pot fi otrăvitoare. Așadar am plecat spre pădure. Intrând în pădure am observat foarte repede că acolo nu plouase de curând și nu prea erau ciuperci. Mă plimb în stânga, în dreapta, gândindu-mă că poate ciupercile au fost culese mai devreme sau ieri. Stau puțin și mă bucur de soarele care se strecoară printre ramurile copacilor așezată pe o buturugă în mijlocului stratului de frunze și apoi dau să plec... Atunci am auzit un foșnet. Uitându-mă în spate, de unde venea zgomotul, văd un picioruș golaș ieșind de după un copac.

– Cine-i acolo? Ieși de acolo!

În acel moment, de după copac iese o ființă feminină. Era îmbrăcată în haine puține. Parcă nu-i păsa că e luna octombrie. Umbla cu picioarele goale prin frunzișul pădurii fără să-i pese că s-ar putea răni sau ar putea răci.

– Ce faci aici? mă întrebă.

– Vreau să culeg ciuperci, dar nu prea mai sunt. Zâna ciupercilor nu le-a lăsat să crească.

– Nu e adevărat, zise arătarea din fața mea. Nu a plouat. Tu nu știi că dacă nu plouă ciupercile nu pot să crească?

BORTOȘ RAREȘ
Clasa a V-a A

încercat să-i explice că nu este cea mai bună dorință, dar ea nu voia să asculte. Era o ciupercă atât de blândă, încât toate viețuitoarele pădurii îi erau prietene bune. Ciuperca ușor, ușor a devenit cea mai mare ciupercă și cea mai veselă.

Veni și ziua în care cineva o luă la el acasă. Bucuroasă a fost când a văzut că, în sfârșit, a venit momentul cel mare. Ea și-a luat la revedere de la arborii și de la întreaga pădure. A ajuns la casa oamenilor.

– Ba da, știu, dar, dacă zâna ciupercilor voia, putea să le crească din roua dimineții.

–Să știi că ai dreptate, zise fata. Ia uite ce ciuperci frumoase!

Atunci văzui că în spatele ei, prin locurile unde a călcat venind spre mine prin frunzișul pădurii, au apărut o mulțime de ciuperci.

– Pot să le culeg? Am întrebat parcă buimacă de apariție și zăpăcită de soarele târziu care se zbenguia printre ramurile copacilor.

–Da. Mie nu-mi trebuie, a zis fata.

Ca un hârciog strângător m-am apucat să culeg toate ciupercile ivite. Încă culegând, am întrebat-o:

–Cine ești tu, domnișoară?

–Ce-ți pasă, a zis zâna.

–Ei, uite că-mi pasă, că te văd femeie tânără.

–Dacă ai venit după ciuperci atunci ciuperci să culegi.

Cam fără să vreau m-am apucat să culeg. Unde rupeam una, creșteau alte zece mai frumoase în loc. La început am fost bucuroasă, apoi mi-am dat seama că nu mă mai pot opri din cules.

GRIGORE ALESIA, clasa a VII-a B

Pădurea de vis

LUPUȘORU ȘTEFAN ANDREI

Clasa a V-a B

Era o zi frumoasă de vară. De dimineață am pornit într-o drumeție prin pădurea de la poalele munților unde eram cazați. Eram împreună cu verișoara mea și un prieten pe nume George.

Pe măsură ce înaintam pe cărarea șerpuită, pădurea devenea tot mai deasă și mai întunecată.

După o jumătate de ceas de mers, am ajuns în rai. Era o poieniță cu floricele a căror mireasmă ne atrăgea ca o vrajă. La început ne-am întins puțin pentru a ne reface puterile. Părea a fi liniște. Ciulind mai bine urechile am auzit murmurul apelor unui pârau de munte. O adiere fină de vânt crea senzația că frunzele copacilor șoptesc. Doi fluturași dansau un tango fascinant. Un bondar anunța ceva cu trompetuța sa. Câteva păsărele săreau de pe o creangă pe alta ca într-un joc. Prin iarbă se auzi ceva foșnind, era o șopârlă.

Aparatul foto al lui George a surprins câteva cadre pline de viață, ce pot inspira și alți tineri să facă o astfel de drumeție prin frumoasele păduri ale patriei noastre.

Ecoul pădurii

 Era o zi frumoasă de primăvară și părinții mei au decis să mergem la bunici. Când am ajuns pe drumul din fața casei puteam simți mirosul de plăcinte proaspete, cu mere, preferatele mele. Ne-am așezat în cea mai frumoasă sufragerie și bunicul a început să povestească despre doi prieteni buni, Alex și David, care au mers într-o pădure, iar David a început să audă niște sunete ciudate, o pasăre vorbea cu o căprioară. Băiatul îl întreabă pe amicul său:

– Auzi și tu?

Alex îi răspunde:

– Eu nu aud nimic. Ce s-a întâmplat?

Copilul începe să-i explice că cele două animale au o conversație, vorbesc despre tare frumoasa pădure în care se aflau, căci era casa lor.

– Este imposibil, zise Alex.

Dintr-odată bunicul meu s-a oprit din poveste și l-am întrebat.

– Cum se încheie povestea?

– Finalul ți-l voi spune altădată.

Mai târziu, am înțeles că această poveste era, de fapt, despre cel mai tare bunic și prietenul său cel mai bun. Până atunci auzisem multe povestiri spuse de acesta, dar niciodată nu mi-am dat seama că toate sunt despre bunicul meu.

SECUIAN FABIAN CHRISTIAN, clasa a V-a B

 Într-o dimineață mai călduroasă decât celelalte, razele soarelui străbat printre frunzele copacilor. Păsările au ieșit la iveală cu cântecul lor blând. Crengile copacilor se zbat încet de parcă vorbesc. Zumzetul albinelor, foșnetul frunzelor și râul care se vărsa mai departe se aud pretutindeni. Pădurea are o grămadă de culori vii care ies în evidență.

MIRCEA AMALIA ELENA, CLASA A VI-A B

Fluturii sunt extraordinar de frumoși.

Locul acesta îți umple sufletul de bucurie, armonia este la ea acasă. La umbra unui copac, alături de sunetele plăcute ale păsărilor și albinelor ai putea adormi, ai putea face un picnic sau te-ai putea relaxa. Fructele de pădure cu arome la fel ca cele ale bomboanelor parcă pocnesc în gură de bune ce sunt. Râul e mai cristalin decât diamantele, îți răcorește picioarele. Locul acesta este un tablou viu, multicolor. Veverițele sar dintr-un copac în altul la fel ca niște mici acrobate. Soarele apune cu mângâieri calde făcând un spectacol elegant al culorilor. Seara licuricii ies la iveală și luminează aidoma stelelor pline de mister. Orele în pădure par minute la câte minunății poți vedea aici, în natură.

Oamenii se duc în pădure ca să se conecteze cu ea într-un mod profund care te umple de energie. Noptile în pădure, lângă un foc care te încălzește, și poveștile sau amintirile dragi spuse aici nu o să le uiți niciodată.

Dimineața, când lumea pădurii se deșteaptă din vis, este o imagine de neuitat.

BASALIC ALEXIA ANDREEA,
CLASA A V-A B

Cupa de aur

GHEORGHITĂ ȘTEFAN, clasa a VI-a B

fost odată un om sărac, dar cinstit și bun. El lucra ca miner într-o mină apropiată de coliba lui în care locuia cu nevasta și copiii lui. Într-o zi, pe când minerea el, găsi o cupă de aur bătută cu nestemate. El alergă acasă și arată cupa alor săi. Aceștia, în loc să o pună zălog spre cumpărarea unui trai mai bun, hotărâră să o ascundă și să i-o dea primului om care va cere adăpost, căci lor nu le trebuia un lucru nemuncit. După două zile, se arătară doi drumeți care cerură adăpost pentru o noapte. Familia îi primi cu brațele deschise pe cei doi drumeți, care erau Dumnezeu și Sfântul Petru ce coborâseră pe pământ să vadă cum sunt oamenii. După ce oaspeții mâncară și bără apă rece din fântâna gazdei, țăranul scoase din ascunzătoare cupa de aur și le explică povestea ei. Drumeții îi mulțumiră pentru cupă și îi urară ca Dumnezeu să-i răsplătească pentru bunătatea lor.

A doua zi, drumeții plecară, iar, când ajunseră lângă un lac, Sfântul Petru îl întrebă pe Dumnezeu cum îi va răsplăti pe acei oameni. Dumnezeu băgă mâna sa cea sfântă în lac și scoase un diamant albastru ca cerul mare, un diamant cât un măr. Puse lângă el o scrisoare și îi porunci vântului să sufle cu putere diamantul și scrisoarea până la coliba acelui om. Seara, când se întoarse de la minerit, soția îl anunță că găsisese un diamant și o scrisoare. Ea i le înmână omului, iar el citi scrisoarea: „Familie binecuvântată! Voi, în casa voastră l-ați găzduit pe Domnul Dumnezeuul vostru. Pentru bunătatea de care ați dat dovadă, găzduindu-mă pe mine și pe Sf. Petru și, pentru că mi-ați dat până și ultimul vostru lucru de preț, eu vă răsplătesc cu acest diamant. Continuați să faceți bine, ca să moșteniți Împărăția Cerurilor. Amin!”

Omul rămase uimit. El se gândi la cererea Domnului și a doua zi se duse la târg și vându diamantul. De atunci el fu bogat și, când cineva îi cerea ajutorul, el îl ajuta cu dăruire.

Căprioara

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a VI-a B

Prima zi de octombrie. Monotonia începuse să pună stăpânire pe mine. Era acea perioadă când totul începe să fie gri, ploaia rece ne învăluie cu tristețea ei, până ne pătrunse în oase.

Mă îndreptam către școală, cu speranța că se va ivi ceva care să mă învioreze. Așa a și fost. Pe ușa de la intrare, îmi zâmbea, realizat în culori vii, făcându-i în ciudă vremii de afară, un afiș. Ne anunța că peste câteva zile va fi ziua animalelor, iar, pentru a le sărbători, trebuia să realizăm cel mai mare colaj cu desene.

Fiind iubitor de animale, nu am stat pe gânduri, am realizat un desen amuzant cu prietenul meu patruped și m-am prezentat la eveniment.

Acolo, printre multitudinea de desene, doar unul mi-a atras atenția. Pe o foaie îngălbenită era desenat un pui de căprioară. Zveltă, prea fragilă pentru mediul ostil în care trăiește. În ochii mari și negri se citea frica și disperarea. Cu urechile ciulite, parcă atentă la orice amenințare, cerea ajutor. Deasupra genunchiului avea o rană din care sângele șerpuia lăsându-și urma pe blana catifelată. În spatele tufelor era desenat un înger, care avea aripile întinse, semn că mica făptură era protejată și că n-ar avea de ce să se teamă. Într-un colț al afișului, cu litere mici era scris caligrafic: Vladimir.

Dintr-odată simt o atingere pe umăr. Tresar...

– Stai de ceva timp aici!

– Bună ziua! Da... Aș fi tare curios să aflu povestea din

spatele desenului, îi spun bărbatului care mi-a perturbat momentul.

– Păi, am să ți-o spun chiar eu dacă îmi acorzi câteva minute. Apropo, sunt Vladimir.

Nerăbdător, ne-am retras pe o băncuță și mi-a povestit cum a găsit căprioara în pădure, cum a luat-o în casă, i-a îngrijit rana și cum a reușit fără mult efort să o îmblânzească. Mi-a mai povestit că și căprioara l-a salvat pe el, alungându-i singurătatea din suflet. Sunt de nedespărțit, nici el nu a putut renunța la căprioară, dar nici ea la el.

Acum am înțeles, îngerul din desen era Vladimir. Înger pe care ai vrea să-l întâlnești măcar o dată în viață, de la care ai ce învăța.

CRISTIAN MIRUNA GABRIELA, clasa a VII-a B

Reîntâlnirea

TUDOSĂ OCTAVIAN, clasa A V-A B

Venea de foarte departe, dintr-un sat mic din cealaltă parte a țării. A coborât din tren somnoros și a pășit dezorientat pe peronul pustiu, luminat slab de câteva felinare cu lumină galbenă. S-a întors pentru o clipă ca să-și ia la revedere de la bătrânul conductor care îi făcuse loc într-un compartiment de-a lungul călătoriei sale.

Plecaser de acasă cu o săptămână în urmă, mânat de dorul de mamă. Cu 6 luni în urmă, ea plecase într-un oraș mai mare în căutarea unui loc de muncă și îl lăsase în grija unei bunici bătrâne care l-a protejat cum a știut mai bine. Timpul a trecut greu, iar depărtarea de ființa care i-a dat viață a devenit foarte rea.

Într-o zi, aproape de Crăciun, și-a pus câteva lucrăsoare în ghiozdanul de la școală și a plecat. Avea o singură adresă, pe o scrisoare primită cu câteva luni în urmă și a călătorit cu autobuzul și cu trenul, luat de milă de oameni care îi mai dădeau uneori și să mănânce. După multe greutăți și suferințe a ajuns la destinație în seara de Crăciun.

Orașul era pustiu și fulgi mari și pufoși de nea acopereau orașul adormit. Băiatul era obosit, iar pașii îl purtau fără să vrea spre adresa de pe

IVANOV BIANCA, clasa a VII-a B

plicul pe care îl ținea sub haină, în dreptul inimii.

Cu ultimele puteri, acoperit de zăpadă, a văzut cu bucurie adresa scrisă pe o clădire modestă. Cu inima bătând nebunește, a bătut la ușă și, după o lungă așteptare, cineva a deschis. Era o femeie cu trăsături plăcute, dar îmbătrânită. Băiatul stătea în întuneric și, emoționat, nu a mai putut spune decât „Mamă!”, înainte ca femeia să-l prindă în brațe strâns.

Primăvara

LEȘCARU SIMON EDUARD
Clasa a VI-a B

*Afară este primăvară,
Atmosfera e de vară,
Soarele strălucește,
Totul este ca-n poveste.*

*Păsărele ciripesc,
Cuiburi ele construiesc,
În ele pui adăpostesc,
Aici ele îi hrănesc.*

*Totul este armonie,
Viața este-o veselie.
Căprioarele zburdă
Uneori chiar și pe luncă.*

*Toată lumea zâmbește,
Iar natura înverzește,
Oamenii se bucură
Când ploaia încet picură.*

Prima ninsoare

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa A VI-A

Fulgii au venit mai târziu iarna asta. S-au făcut văzuți odată cu venirea Noului An.

Vântul bătea cu putere, înghețând ce e în jur, dar fulgii de nea cădeau ușor pe stradă. Asfaltul, ca un ocean de zăpadă, lucea sub razele de soare care abia se mai iveau printre nori. Copacii stăteau aplecați de greutatea zăpezii care se așternuse. Cine ar fi crezut că fluturii cei mici de gheață pot înclina crengile ridicate ale unui pom?

Copiii se jucau și alergau pe drumuri. Ce frumoasă este iarna! Râsetele răsunau peste tot. Pe derdelușul din spatele parcului se vedeau mici siluete acoperite de nea care se dădeau cu săniuța.

Clinchete de zurgălăi răsunau în depărtare. O ceată de copii mai mari colindau pe la case. Prin pustietatea dalbă a drumurilor se zăreau oameni de zăpadă purtând pălării multicolore și fulare groase.

Iarna cea frumoasă a acoperit natura cu un strat de dantelă albă care a adus bucurie, fericire și liniște tuturor.

Poveste de iarnă

LUPUȘORU ȘTEFAN ANDREI, clasa A V-A B

ra dimineața zilei din Ajunul Crăciunului. Împreună cu familia mea ne aflam la țară, la bunici. Eu încă dormeam, dar, deodată, se auzi bunica:

– Ștefan, trezește-te! A început să ningă.

Imediat am sărit din pat în papucii bunicului și am ieșit afară. Ninge ca în povești. În jur totul era alb, iar de la casele vecinilor se vedea fumul ieșind pe hornuri. Brazii din fața casei erau albi. Era un tablou de iarnă. Am început să mă bulgăresc cu tata. Inițial nu am simțit frigul, deoarece eram entuziasmat. După 5 minute de bulgăreală, fiind doar în pijamale și papuci, am simțit frigul, așa că am intrat în casă și m-am așezat lângă sobă. Acesta este începutul unui Crăciun de poveste.

Poveste de iarnă

ALEXANDRU ALESSIA GABRIELA, clasa a V-a A

ncepuse să ningă de la prima oră a dimineții pe când copiii încă mai dormeau înfodoliți în păături călduroase, la adăpost de frigul nemilos al iernii. Un strat pufos de nea acoperise dealul lăsând la vedere numai bradul imens ce stătea de strajă. Covorul alb ca spuma laptelui ascundea pământul înghețat și iarba de mult îngălbenită. Liniștea dimineții a fost spartă de valuri de copii veseli, cu obraji ca merele. Urcau pe deal printre stelute argintii de o frumusețe ireală, stelute ce cădeau neconținut din cerul parcă de plumb, precum niște fluturi gingași ce zboară printre flori.

Din trei bulgări tăvăliți în zăpadă, copiii au făcut un om de

zăpadă înalt și mândru.

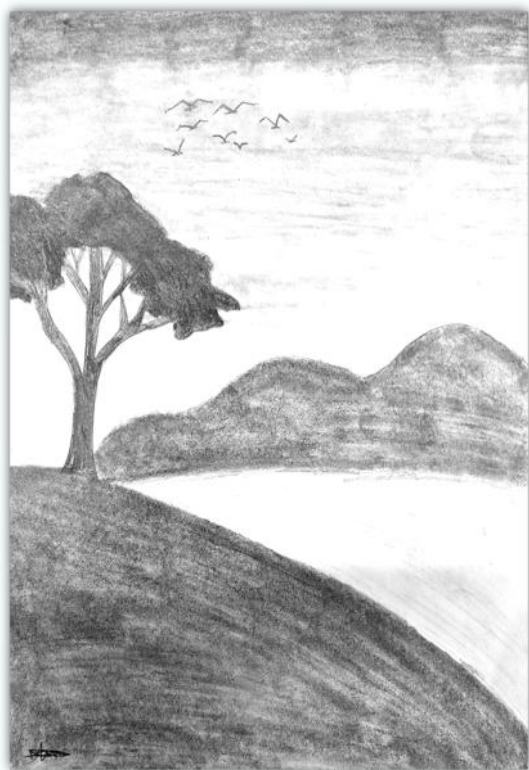

O oală spartă îi ferea capul de strașnicul ger ce coborâse pe pământ, un fular roșu îi acoperea gâtul grațios în timp ce doi nasturi așezați în locul ochilor priveau curioși spre copii. Căldura din priviri nu l-a ajutat pe bietul om de zăpadă. Copiii nu știau ce să facă lângă el, iar cușme de omăt abia așternut îi îndemneau la săniuș.

Omul de zăpadă a rămas trist, căci își dorea să poată alerga cu ei, să se joace cu bulgări și să se bucure de liniștea satului. Știa că niciodată nu va putea. A înțeles că orice om de zăpadă vine pe lume doar ca să bucure, pentru o clipă, copiii plini de voieșie.

Când au ajuns acasă cadourile de Moș Crăciun erau sub brad. Cadourile erau minunate.

CRĂCIUN ALEXANDRA, clasa a VII-a B

Căldura familiei

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a VI-a B

La începutul anului școlar, în clasa noastră a venit un nou coleg, Andrei. Un băiat roșcat, cu mulți pistrui și cu o pereche de ochelari mari, cu rama neagră care-i acoperea mai toată fața. S-a așezat sfios în ultima bancă, vrând să evite privirile curioase, dar și răutăcioase ale unor colegi. Încetul cu încetul m-am apropiat de el și astăzi nu numai că suntem colegi de bancă, dar suntem și cei mai buni prieteni.

Andrei este un suflet chinuit, care locuiește doar cu bunica. Părinții lui au plecat în Spania cu scopul de a-i oferi fiului lor un trai mai bun. Dar acest scop s-a năruit pentru că părinții s-au separat, iar de doi ani nici în țară nu mai vin.

Pe zi ce trece el este mai trist, fără chef de viață. Îmi povestește că în fiecare noapte are coșmaruri cum că părinții lui nu-l mai vor, că bunica pleacă la Dumnezeu, iar el va ajunge la orfelinat. Îmi este milă de el și încerc mereu să îl distrag de la probleme spunându-i câte o glumă sau jucând jocurile noastre preferate. Degeaba, parcă nici să zâmbească nu mai știe.

A venit Crăciunul și l-am invitat la noi acasă. Sub brad îl aștepta un cadou cu numele lui pe el. Văzându-l, radia de bucurie, afișând un zâmbet care-i scotea strungăreața în evidență. Ochii i s-au umplut de lacrimi de fericire.

Apoi, împreună cu mama și tata, am cântat colinde, am băut lapte cald și am mâncat turtă dulce. În casă era așa cald și bine! Căldura venea din afecțiunea pe care ne-o ofereau părinții mei.

Andrei a rămas peste noapte la mine. A doua zi, când s-a trezit, mi-a spus că nu a mai avut coșmaruri. Avea o față așa senină și odihnită!

Copiii nu au nevoie de averi, ei cer atât de puțin, cer doar ocrotire, afecțiune și căldură. Atât, nimic mai mult!

Curiozități, jocuri

Din sumar:

Jocurile copilăriei/ 56

Pagina valorilor sufletești/ 58

Eu și emoțiile mele / 61

Peripețiile lui Max în orașul Galați / 63

Interacțiunea și efectele ei / 64

JOCURILE COPILĂRIEI

Copilăria este prima parte a vieții omului, dar și cea mai frumoasă. Când copilărești nu ai nicio grijă. Înveți lucruri noi, la școală îți faci prieteni buni, te joci și îți petreci timpul cu familia ta dragă. Când ești copil, ești inocent, ești vesel și fericit, deoarece viața este mai frumoasă și mai colorată la această vârstă.

NECHIFOR CARINA

*Haideți să ne reamintim
jocurile pe care le jucam când eram mici!*

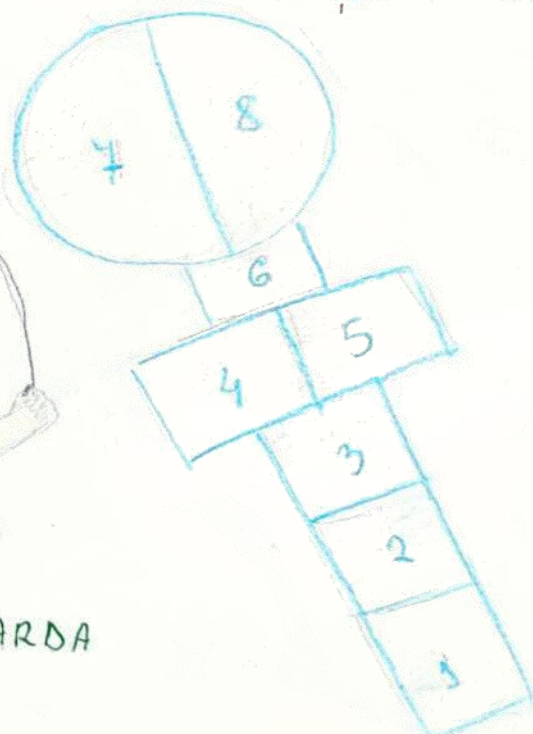
BABA
OARBA

MÎNGEA

COARDA

ȘOTRONUL

X și O

O	O	X
O	X	O
X	X	O

Copilăria este perioada vieții în care nu ești stresat de treburi grele, în care suntem preocupați doar de jocurile creative și distractive pe care le inventăm pe loc. Jocurile frumoase din copilărie pot ține de la o oră-două sau chiar o zi întreagă până când se întuneacă. Uneori mergeam la țară, la bunicii noștri și ne jucăm cu nămol de la prima oră a dimineții până seara târziu, murdăririndu-ne ca niște porci. Ce aș mai vrea să fiu copil mic!

BOTEZATU DARIA

MIRCEA AMALIA ELENA

Copilăria – cea mai frumoasă parte a vieții. Copiii nu realizează cât de mult trebuie să profite de faptul că sunt mici, nu au treabă și pot să facă ce vor. Îmi amintesc diminețile în care păsările ciripeau lent și copiii alergau fericiți și voioși. Viața era perfectă. Copacii înfloriți cu frunzele lor verzi băteau ușor în adierea vântului. Florile de toate felurile erau colorate în roșu, albastru sau roz și parfumate. De fiecare dată când mă trezeam eram întâmpinat de fața iubitoare a mamei, care mă lua în brațele ei călduroase.

Dar vremurile acelea au trecut. Acum avem

responsabilități și nu mai este la fel viața. Fiecare om trece prin schimbarea asta cu regret.

ȘTEFAN CRISTIAN

Copilăria mea este minunată. Când eram mică, totul era minunat. Alergam prin casă ca o pisică rapidă, ieșeam afară cu prietenii mei frumoși. Viața era roz, calmă și amuzantă, zilele erau ușoare și distractive. Cerul era mereu senin și plin de culori calde. La grădiniță eram cea mai bună din grupă și cea mai veselă. Iubesc copilăria mea interesantă.

TOMA MARIA IULIA

În copilăria mea, când iernile erau foarte reci față de cele din ziua de azi, copiii ieșeau afară să facă oameni de zăpadă. De obicei, de Crăciun, zăpada era atât de mare, încât oamenii erau nevoiți să iasă cu lopeți ca să dea la o parte acea zăle argintie de pe mașinile lor. Uneori, prin luna februarie, soarele cel lucitor mai răsărea printre norii cei gri, dar, în rest, în lunile decembrie, ianuarie și februarie cerul albastru era acoperit de nori posomorâți. Deși iarna era un anotimp geros, noi, copiii eram fericiți.

GHEORGHÎȚĂ ȘTEFAN

Copilăria nu este un lucru, este o emoție. Acesta, din păcate, trece mai repede decât ai clipi, așa că trebuie să învățăm să o apreciem, să o iubim și să ne bucurăm de ea. Și chiar dacă ne părăsește minunata copilărie asta nu înseamnă că nu ne mai putem întoarce la ceva ce numeam odată dulce casă. Mereu este bine să te pierzi în lumea imaginației mereu plină de bucurie. Și nu este rău să fii copilăros. Asta înseamnă că ești creativ, deștept, iubitor, apreciabil. Nu te descuraja și crede în visurile tale, mic visător!

PENU GABRIELA

Vremurile copilăriei – una dintre cele mai frumoase amintiri ale omului. Spre deosebire de alți copii, eu am fost cam obraznic. Îmi plăcea să mă urc în copacii înmuguriți și înalți din micul parc de lângă bloc, îmi plăcea să ies cu prietenul meu cel mai bun și să ne plimbăm prin diferite locuri departe de casă. Îmi mai plăcea să mănânc diferite corcodușe coapte din copacii înalți de lângă bloc. Uneori îmi mai aduceam de la bunicul meu mingea imprimată cu un desen foarte frumos. În final îmi plăcea să-mi petrec tot timpul meu afară, în aer liber.

LEȘCARU SIMON EDUARD

Pagina valorilor sufletești

În cadrul unei familii, copilul se naște inocent. Pentru a fi modelat frumos, părinții au o datorie crucială, să ajute copilul, să aleagă drumul corect, pe care acesta îl va parcurge în viață.

Pentru a crește în armonie, în familie, trebuie să existe dragoste, care să fie la baza întemeierii unei familii. Existând dragoste și armonie, inevitabil se dezvoltă respectul, copilul învățând să respecte sentimentele, părerile, deciziile celor din jur.

Din dragoste, se naște și compasiunea, empatia. Atunci când copilul este învățat ce este dragostea și respectul, acesta, în mod natural, le oferă la rândul său mai departe. Gesturile de bunătate, de ajutor reciproc între membrii familiei contribuie la formarea unui adult empatic.

Atunci când părinții vorbesc deschis, învață copilul despre adevăr, despre sinceritate și corectitudine. În acest mod va deveni un matur vertical, emanând încredere.

În funcție de valorile morale asimilate încă de mici, se dezvoltă caracterul nostru, ne alegem prietenii cu care ne petrecem timpul. Dacă eu am ca valoare morală adevărul, nu voi accepta niciodată compania unui prieten mincinos.

POPA IANIS ȘTEFAN

CLASA A VI-A B

"Ești cel mai bun prieten!"

"Ești cel mai bun prieten și îți mulțumesc!"

"Ți mulțumesc, mamă, pentru motanul meu, Tom! Este preferatul meu!"

Neculai Luca Andrei
Clasa a IV-a A
Școala Gimnazială Dan
Barbilian

Caz I

Fata culege căpsuni din grădina pentru că mama ei a rugat-o. Ea vrea să facă o tortă cu căpsuni. Mama (așa o cheamă pe fată) se așteaptă la căpsuni să nu cumva să fie stricate, apoi le bagă în coș. În jumătate de oră fetița intră în coș cu coșul plin de căpsuni roșii și coapte. Yummy!

Concluzia: E mereu bine să-ți ajuti părinții cu ce poți! Niciodată să nu-i lași la greu!

Caz II

Emma, vede că mama sa e obosită pentru că a lucrat toată ziua în bucătărie, așa că se oferă să o ajute. Mama ei e foarte mândră de fiica sa. Fetița amestecă aluatul și așază căpsunile pe blat. Sparge ouă și la final șterge făina de pe masă.

Andeleanu Sofia-Andreea
clasa a IV-a A

UN PRIETEN FACE
MAI MULT DECÂT
O PUNGĂ CU BANI.

CINE ARE UN
PRIETEN BUN,
NU MAI ARE NEVOIE
DE OGLINDĂ.

PRIETENIE

Ște. Bănuțiu clasa a IV-a A

clasa a IV-a A

Șelaru Ștefănel

VODARICI RALUCA, clasa a IV-a A

SARPE ANA

Marius Bănuț clasa a IV-a A

Robert Miron
clasa a IV-a A

Eu și emoțiile mele

Sunt o fire blândă, mereu calmă și atentă cu cei din jur. Îmi place să trăiesc într-o lume în care oamenii se respectă și se înțeleg, de aceea încerc să fiu eu însămi un exemplu. Nu ridic tonul la colegii mei și nu intru în conflicte. Chiar dacă uneori am o altă părere decât profesorii sau colegii, aleg să-mi exprim gândurile cu respect sau, uneori, prefer să le păstrez pentru mine. Consider că e important să fim ascultători și să avem răbdare, mai ales atunci când ne dorim să fim înțeleși.

Emoțiile mele sunt parte din cine sunt, le simt profund, dar încerc mereu să le controlez. De exemplu, înaintea unui examen, simt cum inima îmi bate mai repede, cum mâinile îmi devin ușor transpirate și gândurile încep să zboare în toate direcțiile. Cu toate acestea, respir adânc, îmi adun curajul și mă liniștesc. Îmi amintesc că m-am pregătit și că trebuie doar să am încredere în mine. De fiecare dată, reușesc să-mi înving emoțiile și să dau tot ce am mai bun. Îmi place să am mulți prieteni, să vorbesc frumos și să fiu o prezență plăcută. Emoțiile mă ajută să înțeleg mai bine ce simt cei din jur și să fiu aproape de ei când au nevoie. Fie că este vorba de bucurie, tristețe sau teamă, încerc să ofer sprijin și înțelegere. Cred că blândețea și respectul sunt cheia unor relații sincere și frumoase.

Pentru mine emoțiile nu sunt doar un obstacol, ci o parte importantă din viață. Învăț în fiecare zi să le cunosc mai bine, să le înțeleg și să le folosesc pentru a deveni o persoană mai bună. Eu și emoțiile mele formăm o echipă care mă ajută să cresc, să învăț și să fiu eu însămi.

LUNGU SONIA, clasa a VI-a B

Emoțiile mele nu sunt prea complicate, stres, oboseală, fericire, calm, știi? Totuși este un lucru care le deosebește de toată lumea: povestea lor. Spre exemplu, bucuria. Am fost cea mai fericită când am venit în clasa pregătitoare. Eram emoționată. Bretonul îmi venea în ochi. Aveam ochelarii aceia roz pe care îi purtam de la grădiniță și care acum stau închiși în debara. Am dat de ei acum câteva săptămâni când căutam niște bandă adezivă. Am deschis tocul. Cine știa că un obiect așa de neînsemnat și neînsuflețit putea să-mi dea un val de nostalgie? Totuși, deși eram emoționată în acea zi, nu înseamnă că îmi era frică. Aveam de gând să-mi fac prieteni, pe care încă îi mai am și în prezent. Și chiar îmi doream să o fac mândră pe doamna învățătoare. Încă îmi mai amintesc ziua aceea când învățam litera C. Doamna ne-a spus că ar trebui să facem niște propoziții cu niște cuvinte care încep cu litera C. Eu, copil isteț, am așteptat să fur din idei și chiar să le îmbunătățesc. Am auzit cuvintele „ciocolată” și „Cecilia”, apoi le-am adăugat la ideile mele. Și apoi am ridicat mâna. Învățătoarea mi-a zâmbit și chiar m-a numit. Și apoi eu, mândră de istețimea mea, spun „Cecilia cumpără cinci cornuri cu ciocolată”.

Desigur, întâmplarea pare un pic neimportantă, însă, dacă încă o mai țin minte, asta înseamnă că mi-e dragă, dar nu ca amintirea mâncării mamei.

PENU GABRIELA, clasa a VI-a B

Eu și emoțiile mele

Emoțiile, acele trăiri care ne modelează ca oameni și ne colorază sufletul în zeci de nuanțe. Încă sunt în faza în care le experimentez și pot spune că, pe zi ce trece, mă surprind. Sunt emoții care îmi plac, iar altele îmi displac. Dar știu că de pe urma fiecăreia am de învățat.

Cel mai mult îmi place bucuria, care-mi dă o stare de bine și îmi face inima să vibreze. Dragostea am cunoscut-o de mic și o asociez cu grija pe care mi-o poartă părinții mei. Ea mă face să mă simt în siguranță. Însă știu că voi cunoaște și o altfel de dragoste.

Una dintre emoțiile mele preferate empatia. Îmi place să ajut și să sprijin atunci când cineva îmi cere. Empatia sădește în sufletul meu încredere și mă motivează să fiu mai bun.

Recent am gustat din dezamăgire care a făcut să mă doară, deoarece un prieten mi-a trădat încrederea. Profitând de punctele mele slabe a început să mă trateze cu superioritate, evidențiindu-mi doar defectele. Dar asta mă face să fiu mai vigilent cu cei din jur. Încă învăț cum să-mi controlez furia. Știu că iau decizii proaste când sunt furios. Ea apare cel mai des atunci când ceva nu-mi iese așa cum aș vrea.

Tristețea știu că apare în sufletul meu atunci când mă gândesc că persoanele dragi mie ar pute păți ceva grozav.

Frica – cel mai mult îmi este frică de eșec și de întuneric. Dar știu că aceste frici vor dispărea pe măsură ce cresc.

Emoțiile construiesc un labirint în mintea noastră. De multe ori găsim ieșirea, însă uneori avem nevoie de cei din jurul nostru pentru a ne descură în acest hățiș. Emoțiile ne pun în mișcare, ne ajută să ne dezvoltăm, dându-ne șansa să învățăm și să experimentăm noi senzații zi de zi.

În mintea fiecărei ființe umane există mai multe împărății ale emoțiilor care contribuie la formarea caracterului și sufletului lui, iar astăzi aș vrea să vă povestesc despre emoțiile mele. În sufletul meu sălășuiesc mai multe împărății ale emoțiilor, acestea sunt împărțite în trei categorii: pozitivitate, negativitate și lene. Cele pozitive sunt bucuria, încrederea și dragostea, iar cele negative sunt furia (cea mai deasă emoție negativă a mea) și supărarea, care uneori se ia de mână cu iubirea.

Împărăția lenei mele trage la somn, dar și la amânarea tot mai deasă a lucrurilor. Cei doi împărați foarte importanți, Bucuria și Furia, duc un război constant în sufletul meu, dar Împăratul Lenea stă deoparte și privește războiul, fiindu-i probabil prea lene să participe la conflict.

De obicei bucuria mea apare când merg în vacanțe, în timpul liber sau când fac ceea ce îmi place. Totuși, la școală, Împăratul Furie domnește constant, aducând pe slujitorii lui credincioși: Supărarea și Iritarea, care devin colegii mei în fiecare zi de școală. Fiind o persoană impulsivă care nu prea poate controla pe Împăratul Furie, mă enervez adesea pe colegii mei, uneori răspunzându-le cu aceeași monedă, încercând toate metodele pe care un slujitor al pozitivității, precum Judecata sau Rațiunea, mă ajută să le găsesc.

Totuși, când ajung acasă, bucuria pune stăpânire pe mine, știind că am evadat din acel mic război numit școală și că, în curând, va veni vacanța, în care, din păcate, Împăratul Lene mă va stăpâni din nou prin somn. Totuși vacanța rămâne pentru mine un prilej de reîntremare a împărăției bucuriei și pozitivității.

Peripețiile lui Max în orașul Galați

SAVIN ANDREEA, clasa a V-a A

Luni, 23 iunie

Dragă jurnalule,

Azi tatăl meu mi-a găsit o nouă școală și mi-a spus că trebuie să îmi facă și un nou card pentru autobuz. După-amiază mi-a adus cardul alb-albastru, lucios, cu un simbol ciudat în colț. Apoi m-am gândit: *Oare cum trebuie să arate stema Galațiului?*

M-am pus pe treabă la calculator, am căutat-o și am găsit-o. Am desenat-o pe caiet.

Mă cheamă tata să îl ajut. Am plecat.

Semnificația elementelor de pe stema Galațiului:

Ambarcațiunea din partea superioară amintește faptul că acest oraș este un important port la Dunăre.

Peștii scot în evidență rolul acestui port în dezvoltarea pescuitului.

Caduceul este atributul zeului Mercur, zeul comerțului. Acesta simbolizează intensă activitate comercială desfășurată aici.

Măști, 24 iunie

Dragă jurnalule,

Azi s-a întâmplat ceva groaznic! Trebuia să mergem spre noua noastră casă și dintr-odată am rămas fără internet. Îți dai seama, nu m-am mai putut juca, nu am mai putut viziona filmulețe pe Youtube! G.P.S.-ul n-a mai funcționat și a trebuit să căutăm harta tipărită a României. Cu ajutorul foarfecelui meu albastru am reușit să tăiem harta Galațiului și să ne orientăm după ea. După ce am ajuns la destinație, am ținut neapărat să o desenez pe caiet cu albastru. Albastrul este culoarea mea preferată.

Înainte de a mai scrie și de a afla ceva nou despre orașul Galați, vreau să-ți spun că am început și o anchetă despre legătura familiei mele cu orașul Galați. Haide să ne întoarcem în timp și să-ți povestesc de unde am plecat cu această teorie. Părinții mei, ori s-au documentat mult în legătură cu orașul, ori s-au născut aici. Măine mă voi uita pe certificatele de naștere să văd locul nașterii lor.

Haide totuși să lăsăm discuția asta și să îți spun ce poveste grozavă am găsit pe internet.

De unde provine numele Galați?

Teoria cea mai acceptată de către istorici este aceea că denumirea de Galați derivă de la vechi nume de persoane, locuitori ai acestei zone a țării. Valoarea onomastică a cuvântului Galat este dovedită de înscrisuri vechi pe care s-au găsit numele unor persoane care se numeau Vasile Galata, Petrea sau Marin Galați.

La Galați se intersectează două mari forme de relief: Câmpia Română și Podișul Dobrogei, ce oferă o priveliște cu înălțimi domolite, cuprinse între 310 metri la nord și 5 metri la sud.

Miercuri, 25 iunie

Știai că orașul Galați are un muzeu de istorie numit *Casa Cuza Vodă*? Am mers la acest muzeu împreună cu părinții mei și ne-am luat și un ghid deoarece tatăl meu efectiv iubește istoria. Am aflat că muzeul deține colecții arheologice, istorice și etnografice. După vizita la muzeu am ajuns la Biblioteca V. A. Urechia. Știai că această bibliotecă are peste 8000 de volume?! Am împrumutat de acolo cartea *Peștișorul lui Max*, nu pentru că pe personaj îl cheamă Max ca pe mine, dar pentru că este o ediție bilingvă româno-franceză. Îmi place orașul Galați și cred că îl pot numi noua mea casă.

Interacțiunea și efectele ei

Interacțiunea este un concept fundamental în cadrul relațiilor umane și al proceselor sociale, economice și culturale. Aceasta reprezintă modul în care indivizii sau grupurile se influențează reciproc, acționând și în funcție de comportamentele și de intențiile celorlalți. Interacțiunea poate avea loc la nivel verbal sau nonverbal, în context formal sau informal și joacă un rol esențial în construirea și menținerea legilor sociale. Efectele interacțiunii sunt complexe și variate, depinzând de natură și de factorii implicați. Pe plan individual interacțiunile pot influența dezvoltarea personală, învățarea și adaptarea comportamentului. În context social, interacțiunile influențează structuri colective prin formarea normelor și a comportamentelor acceptabile. De asemenea, ele pot genera solidaritate sau conflict în funcție de scopurile și interesele celor implicați. La nivel global, interacțiunea între culturi și națiuni poate avea un impact semnificativ asupra economiei, politicilor și relațiilor internaționale, contribuind la progresul sau stagnarea lor.

În concluzie, interacțiunea nu este doar un proces esențial în relațiile interumane, ci un motor al schimbărilor și al dezvoltării sociale, economice și culturale.

Pagina artei

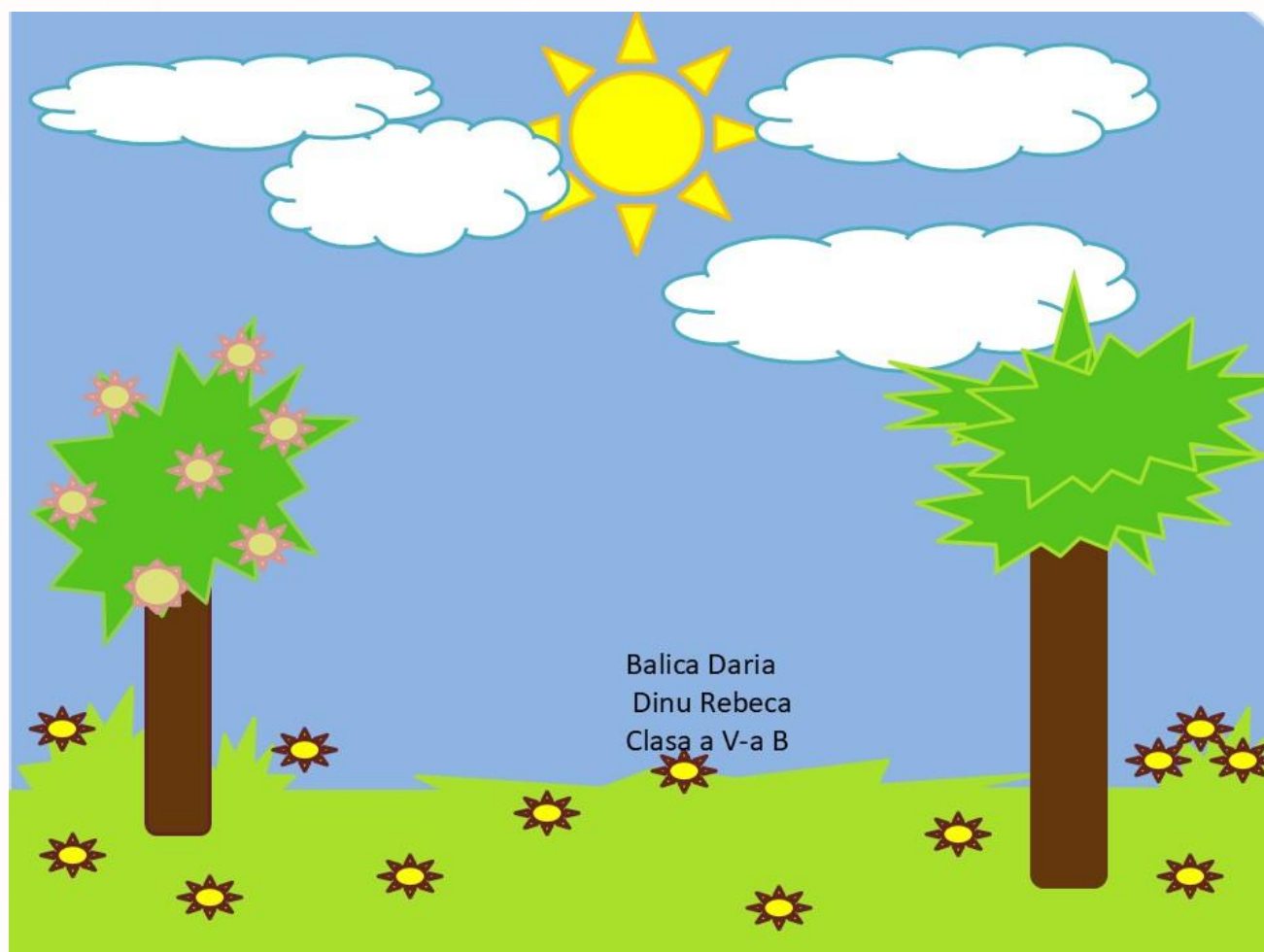
Artiștii noștri:

Dinu Rebeca Maria
Botezatu Daria Maria
Balica Daria
Penu Gabriela
Gheorghiță Ștefan
Basalic Alexia Andreea
Dumitru Raisa
Lungu Matei
Stoica David
Morun Sergiu
Dinu Ariana Ștefania
Toma Maria Iulia
Arion David Sorin

BOTEZATU DARIA MARIA, clasa a VI-a B

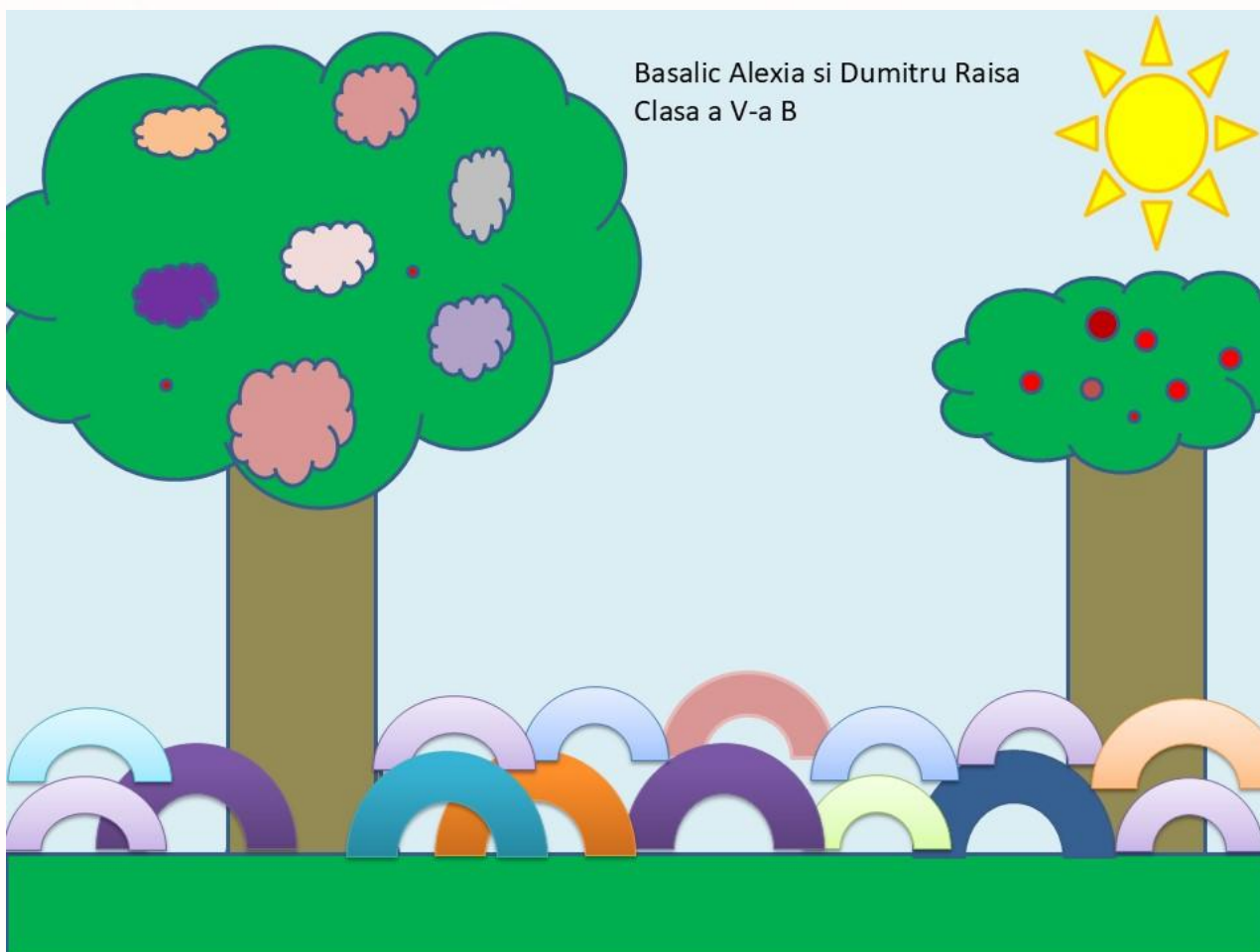
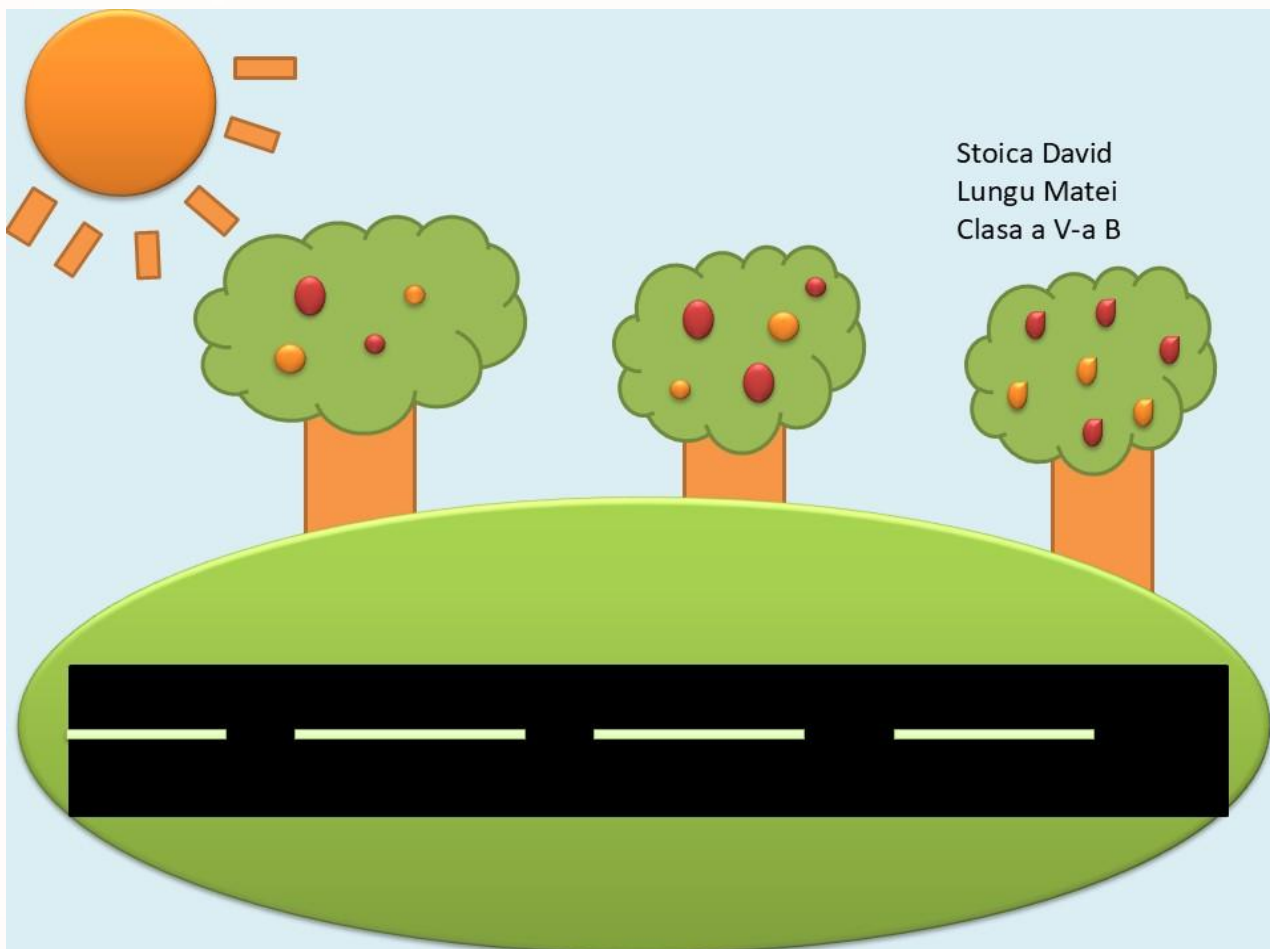
Balica Daria
Dinu Rebeca
Clasa a V-a B

GHEORGIȚĂ ȘTEFAN, clasa a VI-a B

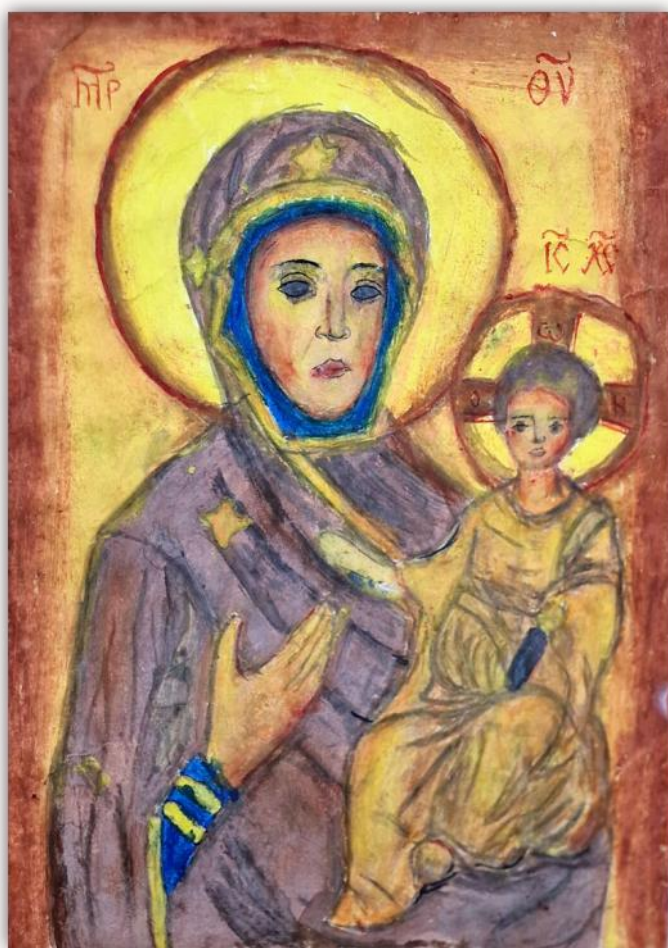

PENU GABRIELA, clasa a VI-a B

MORUN SERGIU, clasa a V-a B

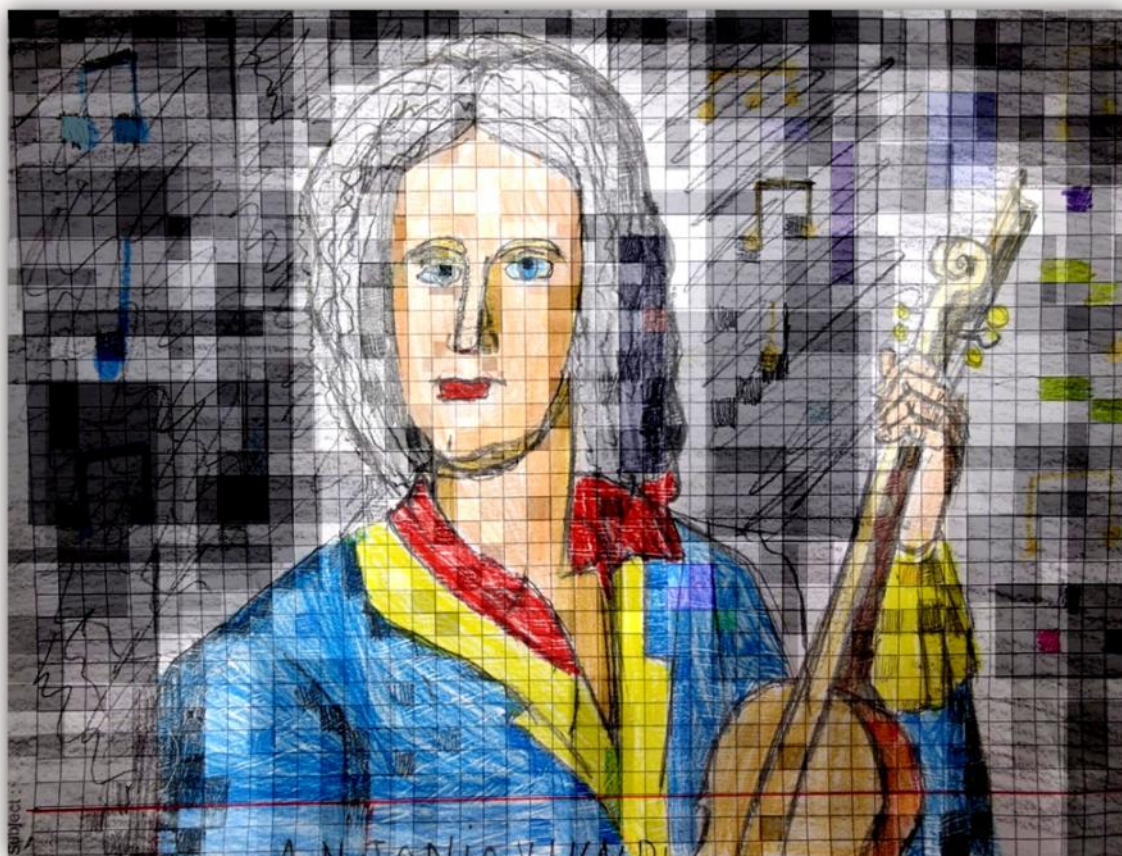
DINU ARIANA ȘTEFANIA, clasa a V-a B

CHIRACU DENIS, clasa a VI-a B

ARION DAVID SORIN, clasa a V-a A

GHEORGIȚĂ ȘTEFAN, clasa a VI-a B

MANOLE RALUCA MIHAELA, clasa a VI-a B

LUPUȘORU ȘTEFAN ANDREI, clasa a V-a B

BUJOREANU RAZVAN, clasa a VIII-a A

TOMA MARIA IULIA, clasa a VI-a B

CHAUDHRY SARA, clasa a VIII-a B

BUNEA IOAN, CLASA A IV-A C

IVANOV AMALIA, clasa a VII-a B - *Armonie*

The background is a vibrant green with a subtle texture. It is decorated with stylized yellow flowers and green leaves, some of which are scattered across the page, while others form larger clusters in the corners. The overall aesthetic is clean and modern.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com